

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 8/1994 - 37 pàgines

Sessió Ordinària del dia 30 de juny de 1994

El dia 30 de juny de 1994, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia següent:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació del coeficient d'inversions d'obligat compliment per part de les entitats bancàries.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO).

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT).

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl·lit (EUTELSAT).

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI).

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'estatut orgànic del Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M.I. Sr. Marc Forné Molné
- M.I. Sr. Manuel Mas Ribó
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron

- M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
- M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
- M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
- M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
- M.I. Sr. Jordi Torres Alís
- M.I. Sr. Joan Travesset Grau
- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
- M.I. Sr. Modest Baró Moles
- M.I. Sr. Ladislau Baró Solà
- M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dalleres Codina
- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

El M.I. Sr. Síndic General, ha excusat l'absència dels Molt Illustres Senyors: Josep Areny, Francesc Cerqueda, Josep Garrallà i Antoni Martí, per ser absents del país.

Hi és també present el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Gabriel Dalleres Codina, Ministre de Sanitat; Rosa M. Mandicó Alcobé, Ministra d'Educació, Joventut i Esports; Josep Casal Casal, Ministre de Finances; Jordi Mas Torres, Ministre d'Ordenament Territorial i Medi Ambient; Jaume Serra Serra, Ministre d'Economia; Marc Vila Amigó, Ministre

de Relacions Exteriors, i Ramon Serra Farrero, Ministre d'Afers Socials.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

Després de comprovar els membres assistents a la reunió el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió.

(Són les 10h)

El M.I. Sr. Síndic General:

Abans de passar al primer punt de l'ordre del dia, vull manifestar que s'han rebut unes preguntes, pel procediment d'urgència, de Nova Democràcia, que s'inclourà a l'ordre del dia amb el punt número 7, tal com marca el Reglament. Sen's dóna còpia ara mateix.

Passarem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació del coeficient d'inversions d'obligat compliment per part de les entitats bancàries.

Passo la paraula al Sr. Antoni Cerqueda, ponent nomenat per la Comissió de Finances i Pressupost.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tal i com s'estableix en l'exposició de motius del Projecte de llei, aquest text és el desenvolupament legislatiu de l'article 19 i de la disposició transitòria 6a de la Llei d'ordinació del sistema financer, de data 27 de novembre de 1993.

Es pretenen marcar els principis rectors que regularan l'aplicació dels coeficients d'inversions en fons públics i en obres d'interès nacional i social que, en tractar-se d'un instrument de política financera de caràcter general, s'hauran d'adequar amb flexibilitat a la conjuntura econòmica i a les necessitats del moment.

Amb aquest Projecte de llei es faculta el Govern per determinar el coeficient efectiu a aplicar i per negociar les condicions de la seva aplicació, així com per delimitar el nivell d'operacions d'interès nacional i social que, dins del màxim establert per la Llei, es computaran com a fons públics.

Els diferents Grups parlamentaris han presentat un total de 42 esmenes, set corresponents al Grup Lliberal, deu a Nova Democràcia, vuit a Coalició Nacional An-

dorrana, onze a l'Agrupament Canillo-Massana i sis al Grup Mixt.

Després del debat en el si de la Comissió, el resultat ha estat el següent: 8 esmenes han estat retirades sense presentació de cap esmena transaccional; 11 esmenes han estat retirades amb coherència amb l'esmena transaccional aprovada mitjançant la qual el títol del Projecte de llei queda modificat; 10 esmenes han estat retirades en aprovar, per unanimitat, esmenes transaccionals; 1 esmena ha estat retirada en aprovar, per majoria, una esmena transaccional; 1 esmena ha estat aprovada per unanimitat; 2 esmenes s'han aprovat per majoria, i 9 esmenes no s'han aprovat per majoria.

Els treballs de la Comissió s'han dut a terme dins d'un clima de diàleg obert i amb voluntat de millorar el Projecte de llei presentat pel Govern, tal i com ho demostra el fet que únicament 9 esmenes no han estat aprovades; les restants esmenes o bé s'han retirat o bé s'han aprovat.

Finalment, la Comissió de Finances i Pressupost vol remarcar la importància que la Llei de l'ordenament del sistema financer dóna a la Comissió Superior de Finances, que ha d'exercir, per delegació del Govern, l'autoritat superior executiva en l'estructuració i supervisió del sistema financer i la de l'INAF, que és l'organisme que té la responsabilitat del seguiment i del control del compliment d'allò que s'estableix en aquest Projecte de llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Demanaria, si la Cambra no hi veu cap inconvenient, vist que serà el Sr. Sangrà qui defensarà les esmenes del Grup Lliberal, que la Sra. Ferrer reemplacés el Sr. Sangrà durant el debat de les esmenes. D'acord?

A la vista de l'informe i atès que les reserves d'esmena i vots particulars formulats, resten redactats en base al text aprovat per la Comissió, els articles 1, 3, 6, 7, 9, així com les disposicions addicional i final.

Proposaria que aquests articles fossin aprovats per assentiment per la Cambra, si no hi ha cap oposició?

Resten aprovats per assentiment.

Passem, doncs, a la primera reserva d'esmena que fa referència a l'article segon, i correspon a l'esmena número 12 de l'informe del ponent.

El Sr. Cap de Govern ha demanat la paraula, suposo que és en relació amb aquest text.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Abans de començar el debat parlamentari sobre el Projecte de llei, el Govern, a la vista de les reserves d'esmenes presentades per alguns Grups parlamentaris i amb el sol objectiu de contribuir a l'orientació del debat per la votació de la Llei, considerant-se legitimat en aquest moment per la seva intervenció pel fet d'haver pres en aquesta ocasió la iniciativa legislativa, voldria fer els aclariments següents:

1r.- A la reserva de l'esmena número 12 de l'informe del ponent, número 2 del Grup Lliberal, el Govern entén que la qualificació de fons públics andorrans solament pot referir-se, en data d'avui, als déficits d'aquelles institucions i/o entitats de caràcter públic, en què els pressupostos i, consegüentment, llurs déficits són aprovats per lleis, insisteixo, per llei, pel poder legislatiu, és a dir, pel Consell General.

Aquesta interpretació no comporta que per una ulterior llei, insisteixo, per llei d'aquesta Cambra, pugui ampliar-se a d'altres institucions o entitats de caràcter públic sempre que el déficit a finançar sigui aprovat per llei pel poder legislatiu.

La motivació sembla al Govern prou evident; cal evitar un endeutament d'institucions i d'entitats públiques que s'aglutinen sobre el concepte d'Estat sense el control d'aquest poder legislatiu.

La redacció de "fons públics" és suficientment genèrica per permetre evitar constants modificacions a la llei bàsica, la qual cosa estaria en contra del principi d'una certa perennitat de la llei i, per tant, contrària al principi de la seguretat jurídica, i permet a aquesta Cambra legislar, per lleis successives, determinant quins altres actius concrets podran ésser homologats als efectes del compliment d'aquest coeficient.

2n.- Sobre les esmenes números 5 i 6 de l'informe del ponent, presentades respectivament pels Grups Parlamentaris ND i CNA, és criteri del Govern que no deixa d'ésser una declaració retòrica de política sense objectivitat jurídica que comporta l'encens, el risc polític de confondre el subjecte passiu si la seva durada, per les causes que siguin, es perllonga més enllà de les seves esperances.

3r.- En referència a l'esmena número 4 del ponent, que correspon a l'esmena número 1 del grup CNA, a judici del Govern, si és acceptada, caldria que la mateixa llei fixés la forma específica o en tot cas genèrica de determinar la remuneració, en cas contrari l'esmena, repeteixo que a judici del Govern, és supèrflua car el mot inversió ja comporta la remuneració, en el cas contrari de no remuneració no seria inversió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem doncs al debat que fa referència a les esmenes. La primera reserva d'esmena fa referència a l'article 2, corresponent a la número 12 de l'informe del ponent.

Passaria la paraula al Sr. Sangrà, del Grup Lliberal.

Llegirem primer l'esmena.

Sra. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

"Reserva de l'esmena número 12 de l'informe del ponent, número 2 del Grup Lliberal, article 2, esmena de modificació:

Proposen substituir en "fons públics andorrans" per "en fons públics del Govern".

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Agrairíem al Govern que totes aquestes disquisicions sobre el fons de la Llei ens les fes arribar abans de la sessió, amb la qual cosa a vegades ens podríem establir una feina que des del punt de vista de discussió de l'esmena ara pot semblar una mica estèril.

De tota manera, nosaltres no ens posem en les implicacions futures de la Llei, ens posem en el punt de vista que avui estem aprovant una llei i estem aprovant una llei un dels articles de la qual no s'ajusta a la interpretació o punt de vista del Grup Lliberal i que, per tant, no ens satisfà. Malgrat això, procediré igualment a defensar aquesta reserva d'esmena.

En la motivació que fèiem d'aquesta esmena dèiem que "fons públics andorrans" era un concepte massa genèric que més val concretar; quan es va iniciar el debat de la Llei a la Comissió, l'explicació de l'article 2 que va fer el representant d'AND ens va alertar sobre la utilització que eventualment es podia donar al coeficient d'obligat compliment.

Els representants del Grup Mixt, de Nova Democràcia, els representants d'IDN dins del Grup Mixt, de Nova Democràcia i del Grup Lliberal es van oposar fermament a un redactat ambigu que donés entrada a aquesta modalitat de finançament a les administracions comunals.

Després de dues llargues discussions i en no apropar-se les postures, es va procedir a la votació de l'esmena.

Hi van votar a favor els representants d'IDN i del Grup Lliberal; curiosament el representat d'ND, tot i la seva posició decididament activa a favor de l'especificació "fons públics del Govern" es va abstenir. La resta de grups s'hi van manifestar en contra i, per tant, va quedar aprovat el redactat original i, permeti'm, ambigua de la Llei.

No fa referència a aquesta esmena, però l'esmena 17 del Grup Mixt, amb un esperit paral·lel a la que estic defensant va reflectir una votació bastant similar.

Doncs, la pregunta que ens fem ara és si ens posarem a discutir de tòpics i d'estereotips i si el Grup Lliberal posa de manifest, una vegada més, el seu clar esperit d'antiparroquialisme, etc. A mi em sembla que plantejar la defensa d'aquesta esmena en aquests termes seria nefast. De fet, estàriem caient en plantejaments dicòtoms i en interpretacions reduccionistes que en absolut s'ajusten a l'esperit del Grup Lliberal en presentar aquesta esmena.

Tots pensem, em sembla que unitàriament, que les entitats comunals han de tenir garantit el seu finançament i, per tant, la seva independència econòmica. Però, fins i tot, si n'hi ha que creuen que aquesta independència econòmica no ha quedat bastament coberta per la Llei de transferències que recordem que pel 94 dona uns recursos financers a les entitats comunals de quatre mil milions a cost financer zero, doncs, fins i tot, els qui creuen que això no és suficient han de coincidir amb nosaltres en el fet que els criteris de coordinació i optimització de la utilització del cabals públics no són els principis pels quals es regeix l'actuació de les administracions públiques, tot i que sempre es pot trobar alguna honrosa excepció dins del país.

Nosaltres potser estem d'acord amb l'exposició que ha fet prèviament el Govern i em sembla que sobre el fons de la qüestió estàriem tots d'acord. El que passa és que nosaltres el que no compartim és el tempo; nosaltres creiem que actualment, el que s'ha de trobar abans, i sobretot des de mecanismes de coordinació i de diàleg entre totes les administracions de l'Estat, són els paràmetres pels quals s'hauran de guiar les finances públiques de l'Estat andorrà en el futur però, des del nostre punt de vista, aquests paràmetres han de ser paràmetres permanents.

Per tant, el primer defecte que li trobem a la utilització de la Llei de coeficients és que, com ja queda àmpliament palès en el seu preàmbul, estàriem donant solució a un problema que ha de tenir una solució permanent amb una eina transitòria i, segon punt i que també ens sembla que s'ha de tenir en consideració, és que semblava que la Llei de transferències el que havia

aconseguit eradicar definitivament era el mercadeig en el si del Consell i del Govern, dels Consellers de les diferents parròquies, captant o dedicant-se fonamentalment a captar diners per satisfer les necessitats de la seva parròquia. I creiem que, donada la situació actual, aquesta Llei està donant una altra vegada entrada al favor polític i al clientelisme.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als grups parlamentaris, pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, jo voldria, abans de passar a l'argumentació concreta de la nostra postura amb relació a aquesta reserva d'esmena, manifestar el meu acord amb el que acaba de dir el Sr. Estanislau Sangrà. Quant a la postura d'IDN, la nostra idea és que els coeficients haurien de ser un instrument per finançar les inversions del Govern i només de forma transitòria haurien de permetre finançar despeses de funcionament o de deute públic. Pensem que l'avantatge financer en inversions rendibles és que aquests coeficients s'autorenoven en el sentit que el capital invertit es pot recuperar i pot permetre noves inversions. I aquesta possibilitat no existeix si es finança amb despeses de funcionament a deute públic.

Pensem que existeix un risc amb aquest sistema en el cas que els imports sotmesos a coeficients disminueixin, segons l'autorització dels fons serà impossible retornar als bancs els imports que podran exigir sense recórrer a l'endeutament. També pensem que seria important de garantir un rendiment mínim als bancs perquè aquest instrument no tingui una repercussió negativa sobre els crèdits atorgats per aquestes institucions. I, tal com ja s'ha dit aquí, per evitar una disbaixa de les finances públiques del país i per evitar negociar regles de repartició complexes, pretesament desterrades amb la Llei de competències, seria útil limitar les emissions al Govern.

Els coeficients, a més, són una eina pressupostària important i, aleshores, creiem que seria necessari que hi hagués d'altres controls, en lloc d'un únic del Govern.

Per tot això he volgut fer aquesta explicació inicial, perquè és la filosofia que està a la base del que seran les nostres votacions al llarg d'aquest debat i, en aquest sentit, i concretament fent referència a l'esmena prime-

ra de les reservades per la Unió Lliberal, nosaltres manifestem que la votarem a favor.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Enric Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Gràcies, Sr. Síndic.

Evidentment, del text de l'article 2 del Projecte de llei, no es desprèn l'abast que pot tenir el concepte de "fons públics andorrans" i prova d'això és que el Govern ens acaba d'especificar com ho entén.

És per això que el nostre Grup parlamentari i el CNA van presentar esmenes per tal d'ampliar aquest concepte i fer possible que els Comuns poguessin gaudir en algun moment de finançament a tipus més interessants.

Després d'un llarg debat en el si de la Comissió sobre aquest article i amb la voluntat de trobar un punt d'acord, vam retirar la nostra esmena a favor del text del Projecte de llei.

No entenem per què es vol privar l'accés de les corporacions locals a tipus de finançament més econòmic.

El nostre Grup parlamentari, evidentment, votarà contra aquesta esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, efectivament, com ja ha dit el Sr. Casadevall, la posició de la CNA coincideix exactament amb la de l'Agrupament Canillo-Massana. La vam defensar ja en el si de la Comissió. Potser, insistir en un tema i és que a nosaltres també se'ns fa difícil entendre per què si en algun moment els Comuns poden tenir accés a unes línies de crèdit, que l'única cosa que tindran és possiblement uns tipus d'interès inferiors als que hi pugui haver en el mercat. Nosaltres entenem que això no fa mal a ningú, no podem entendre què té a veure això amb el clientelisme i amb la mateixa motivació. Aleshores vam retirar també l'esmena i ens vam adherir al text del Govern, amb el benentès que quan parlem de fons públics andorrans hi ha la possibilitat que quan sigui necessari en un futur, institucions comunals, o

algunes de les institucions comunals, es puguin beneficiar d'aquests crèdits amb un tipus d'interès preferencial.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jordi Cinca, per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc i amb relació a un fragment de la intervenció del Sr. Sangrà, certament Nova Democràcia en aquest cas, es va unir als seus esforços per intentar explicar quina era la seva visió de com s'havien de finançar els Comuns i quina era la participació que hi havia de tenir l'Estat central en aquest finançament, amb els arguments que també va donar el Grup Lliberal i IDN. Però, en tot cas, no li pot sorprendre, Sr. Sangrà, que ens abstinguéssim en aquell moment, perquè, com ja vam explicar, l'única voluntat en abstenir-nos era intentar recaptar les explicacions que finalment avui ens ha donat el Cap de Govern. Convençuts que el que no hi podia haver darrera d'aquesta Llei era una voluntat d'intentar colar en el Consell General un gol que seria majúscul, i d'intentar finançar més enllà de la Llei de transferències als Comuns.

En tot cas, aclarit això, voldria fer una interpretació —especialment després d'haver sentit el Sr. Casadevall i el Sr. Cerqueda— de les paraules del Cap de Govern, amb l'esperança que em rectifiqui en el cas que no les hagi entès correctament. Penso que el que ha vingut a dir és que aquesta Llei, tal qual està avui redactada, només es podrà aplicar per emetre deute públic que vagi destinat a finançar el deute de l'Administració central, ja sigui l'acumulat fins avui o el que generarà durant aquest any i que aquesta mateixa Assemblea ja va aprovar a través del Pressupost de 1994. Penso que també ha dit que si no s'aprova una Llei en el si d'aquesta Assemblea on es reguli quins són els mecanismes a través dels quals els Comuns es podrien beneficiar d'aquesta fórmula de finançament, aquests no hi tindran accés; per tant, també serà aquesta Assemblea la que s'haurà de pronunciar en aquest sentit. I penso, finalment, que ha dit que, avui per avui, per acabar-ho d'arrodonir només se'n podran beneficiar entitats de les quals el pressupost hagi estat aprovat pel Consell General.

Per tant, no dóna lloc això que se'ns pugui acusar als que defensem un model de finançament de l'Estat, que volem tallar les ales als Comuns o que volem evitar que tinguin fórmules de finançament avantatjoses. Tot al

contrari, que les tinguin, però que quedi ben regulat quines són les fórmules d'accés a un finançament avantatjós. I més quan ja hi ha una Llei de transferències que, com ha dit el Sr. Sangrà, trasllada quatre mil milions de pessetes als Comuns a cost zero pels Comuns, cost més elevat en aquest cas, pel Govern.

Vist tot això, i manifestada amb tanta claredat la voluntat del Govern, que només se'n beneficia ara per ara d'aquests coeficients el propi Estat central, no veiem quin és l'inconvenient de canviar la paraula "andorrans" per "Govern" en l'article 2, perquè si s'ha manifestat que només és el Govern qui se'n beneficiarà, doncs és millor que quedi ben lligat. I això serà una mostra de seguretat per als propis implicats en la Llei, doncs, que quedi reflectit en l'article 2 i, per tant, nosaltres hi donarem recolzament i ara no ens estendrem, Sr. Sangrà, perquè vistes les explicacions podem donar un recolzament amb tota tranquil·litat.

I això també origina una darrera pregunta, que també potser ajudarà els membres de la Cambra a tenir més clar el sentit d'aquesta Llei. És demanar al Govern si queda clar, tal com ens va explicar el Ministre de Finances —que avui no està aquí— en la Comissió, si realment aquesta Llei només avui per avui, s'utilitzarà per finançar el deute ja existent i l'aprovat aquest any a través del Pressupost de 1994, és a dir, utilitzant les dades que sempre ens ha vingut donant el Govern, com a màxim els setze mil milions de pessetes de deute acumulats fins a la data més aproximadament entre quatre i cinc mil milions de pessetes que va aprovar aquesta Assemblea en el Pressupost de 1994, la qual cosa voldria dir, com a molt, una emissió de deute públic de fins a 21 mil milions de pessetes. Voldria saber si realment queda clar que només s'aplicarà en aquest sentit. Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Govern per allusions?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Bé, per aclarir o respondre a la pregunta del Sr. Jordi Cinca. Entén el Govern que el concepte de deute públic implica per principi i per definició una declaració, i ratifico les paraules que he dit abans, per Llei del poder legislatiu que en un Estat és un, i en aquesta Cambra, implica, repeteixo la categoria o la qualificació de deute públic. Una llei que permeti el finançament de dèficits de l'Estat. Qualsevol altre dèficit que s'hagi de cobrir, siguin parapúbliques, eventualment els Comuns, a entendre d'aquest Govern s'ha de sotmetre i ha de ser objecte d'una llei de la Cambra. I això

entra també dins de la pura lògica, és a dir, no serviria de res que sense control del poder legislatiu, les entitats parapúbliques o institucions com els Comuns, pel seu costat, poguessin contreure deutes illimitats que el Govern es veuria, utilitzant aquest coeficient, obligat a recolzar o a permetre. Per tant, entenem —i crec que aquesta és la definició més explícita que es pot donar— que un deute públic implica una aprovació d'uns pressupostos i un deute aprovat per aquesta Cambra que faculten el Govern —i això fa anys que es fa aquí a Andorra— a cobrir-lo o bé per deute públic o per altres mitjans.

Quant a la segona part de la pregunta, és evident que si existeix un deute consolidat en el moment d'aprovar el Pressupost de l'any 1995, o d'aquest any, queda inclòs perquè és deute públic, perquè així s'ha definit en els seus moments, encara que sigui en exercicis anteriors. Per tant, entén el Govern que queda cobert per aquesta Llei de coeficients.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Saboya per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

La veritat és que no em queda gran cosa més a afegir sobre el fons polític i sobre la consideració que ha fet el Govern sobre la utilització d'aquests coeficients.

M'agradaria situar una mica aquesta polèmica que està sorgint amb l'article 2, i lligar-la una mica també amb el moment en què va sorgir en el si de la Comissió. Crec que és esclaridor, perquè ajudarà a entendre a molta gent el perquè de vegades es formen aquestes polèmiques entre d'altres coses.

Aquesta polèmica va sorgir en el moment en què es parlava, en mitjans de comunicació, particularment ben informats, de la possibilitat d'un pacte entre l'AND, o sacrilegi algun grup parroquial. I estic lligant l'article 2 com una concessió o almenys una de les concessions, perquè evidentment alguna cadira hi havia d'haver, perquè aquest pacte es pogués fer. Tot plegat semblant el dubte a dins de la Comissió en grups que no en tenien cap i fent pujar la temperatura d'algun grup amb tendència centralitzadora, tendències al cap i a la fi que havien de ser de primavera, perquè la moda d'estiu segons algun catàleg dels darrers dies aconsella ser més lleugers i potser més difusos o, en tot cas, segurament més còmodes de portar.

El cert és que la capacitat de càlcul polític de l'AND i la seva habilitat en l'enginyeria parlamentària —no sé

si laurediana, ja que se'ns atribueix des d'algun mitjà de comunicació últimament— tornava a resultar gairebé sobrenatural tenint en compte que el Projecte de llei s'havia dut a tràmit feia poc més d'un mes i ja havíem previst tota la moguda dins del microcosmos polític.

Quant a l'argument de Nova Democràcia—que felicito perquè hagi pogut dissipar els dubtes— que la intenció era voler controlar tot el que no era deute del Govern, recordaré que l'AND va recollir aquesta preocupació i va fer la seva proposta en l'article 5 quan es parlava d'homologació. Va fer la seva proposta perquè quedés escrita en aquest sentit en el text de la Llei. En aquests moments no es va recollir, possiblement perquè es feien d'altres batalles i, aleshores, suposo que la intervenció del Govern avui haurà aclarit aquests dubtes que podien quedar.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedim, doncs, a la votació. Sí, significa sí a l'esmena. No és no a l'esmena i, doncs, manteniment del text aprovat per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Marc Forné Molné: SI

M.I. Sr. Manuel Mas Ribó: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 10 Sí. 14 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i es manté el text aprovat per la Comissió.

Passem a la segona reserva d'esmena, presentada també pel Grup Lliberal, en referència a l'article 4 i corresponent al número 22 de l'informe del ponent.

Sra. Ferrer si volguéssiu llegir l'esmena.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, senyor.

“Reserva número 22 de l'informe del ponent, número 4 del Grup Lliberal.

Article 4, esmena de modificació: proposem baixar el percentatge màxim al 3'25%.”

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Aquí hauríem d'explicar una mica l'entorn d'aquesta esmena. Proposem baixar el percentatge màxim al 3'25%, simultàniament en una esmena de l'article 5, proposàvem augmentar fins a 0'75% la xifra d'operacions d'interès nacional i social. I dic això, perquè la discussió, sobre el que s'ha de centrar és sobre la diferència d'aquestes dues quantitats, és a dir, sobre els recursos reals que eventualment, i si s'utilitza el màxim del coeficient, el Govern podria utilitzar com a sostre per la emissió de finançament públic. Aquesta diferència és del 2'5%.

Des del nostre punt de vista i atenent a les xifres que se'ns ha anat donant i al Pressupost que s'ha aprovat per al 1994, el 2'5% cobreix àmpliament l'actual endeutament, el dèficit pressupostat pel 1994, i encara queda

una quantitat per destinar-la a alguna operació puntual que pogués necessitar d'una emissió de fons públics pel seu finançament.

Si agafem com a base de càlcul el total estimat de recursos de clients de la banca andorrana, aplicant el 2'5% sobre aquesta base de càlcul, disposaríem de trenta mil milions de pessetes per dedicar a emissió de deute públic, si netegéssim el total de recursos client per al muntant aproximat de crèdit interior ens quedarien al voltant dels 26 mil milions de pessetes disponibles.

És clar, quan nosaltres vam fer aquesta esmena anava relacionada amb el fet que circumscrivíem l'emissió de deute públic al deute del Govern, però si hi ha aquest factor distorsionador que són d'altres administracions públiques, —pel que ha dit el Sr. Cap de Govern— doncs, en tot cas quedaria pendent d'una altra discussió legislativa, aleshores potser els paràmetres a analitzar serien diferents.

Bé, el Govern, el Cap de Govern, es va comprometre a assumir l'equilibri dels pressupostos de l'Estat a partir de 1995. Llavors, el que hauríem d'agafar com a sostre, com a necessitats màximes d'endeutament a mig termini, seria el deute acumulat entre 15.600 i 20.000 milions de pessetes més el deute generat pel Pressupost de 1994, que pel fet d'aprovar-se aquesta Llei ja quedaria reduït. El podríem xifrar també, sent pessimistes, al voltant dels set mil milions de pessetes. Amb això en tenim prou, amb el 2'5%.

No en tindrem prou, evidentment, si els pressupostos a partir de 1995 no s'equilibren, però arran de la situació actual i dels compromisos del Govern, entenem que no seria desitjable fixar un coeficient màxim que superés llargament les necessitats de finançament, no immediates, sinó a mig termini del Govern. A més, també pensem que un sostre d'endeutament elevat contribuiria a relaxar les iniciatives de racionalització i contenció de la despesa que suposadament ja contenia el Pressupost de 1994 i que haurien d'inspirar —i tots esperem que amb més èxit— els pressupostos de propers exercicis.

Si s'acceptés l'esmena que estem defensant i arribéssim a la necessitat de modificar el sostre màxim del coeficient, d'alguna manera el que s'estaria posant de manifest seria el fracàs de la política pressupostària de l'actual Govern. I això, nosaltres entenem que no és un acte administratiu que el Govern pot resoldre, decidint utilitzar un coeficient més alt de finançament per fons públics, sinó que hauria de ser objecte d'un profund debat polític. I aquest debat polític s'hauria de produir en el si del Consell General.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, en consonància amb l'exposat anteriorment i compartint també les raons que acaba d'exposar el Sr. Sangrà, nosaltres també donarem suport a aquesta esmena. També he de dir que el sentit de la nostra votació va en la línia del caire que estan prenent les votacions en la sala on, pel que es veu, al nostre entendre, hi haurà una certa indeterminació que nosaltres haguéssim volgut que es concretés més en el si de la Comissió i així ho vam manifestar. I, per tant, doncs, donarem suport a l'esmena de la Unió Lliberal.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies.

Nosaltres ja vam manifestar en el si de la Comissió que el percentatge del 4% proposat en el Projecte de llei ens sembla ajustat, i més si tenim en compte que una quarta part d'aquest 4% pot computar en operacions de crèdit que el Govern hagi qualificat d'interès nacional i social. I no cal recordar que, per anar als endeutaments fora d'aquests 21 mil milions de pessetes de què s'ha parlat ara fa un moment, el Govern necessita l'acord del Consell General ja sigui a través de la Llei de pressupost, ja sigui mitjançant un crèdit extraordinari i, per tant, el control d'aquest coeficient del 4%, pel que fa a la seva utilització, és també competència del Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, nosaltres, els de la Coalició Nacional Andorrana —tindrem ocasió de manifestar-ho més endavant— en principi, estem en contra del sistema de coeficients; el que passa és que entenem que en aquests moments era una eina necessària pel Govern donada la delicada situació de les finances públiques i, per això, imagino que, com nosaltres, tots els altres grups, ningú va presentar cap esmena a la totalitat.

Bé, una vegada dit això i posats a acceptar que aquesta Llei en aquests moments és necessària, nosaltres entenem que el 4% que proposa el Govern és correcte en el sentit que fa referència a un percentatge màxim i que el Govern no està obligat a gastar aquest màxim, sinó que tant de bo es quedi per sota, però com que estem fent una llei i no un reglament és bo que la llei no s'hagi de modificar amb freqüència i quan es fa una llei s'ha de pensar una mica, com a mínim a mig termini i, per tant, nosaltres entenem que aquest 4%—que insisteixo és un sostre màxim— doncs, és correcte.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

A nosaltres, com acaba de dir el Sr. Ton Cerqueda, no ens preocupa excessivament el percentatge. En primer lloc, perquè s'ha d'interpretar com un percentatge màxim i, per tant, no té per què utilitzar-se i, en segon lloc, perquè les manifestacions fetes abans pel propi Cap de Govern deixen clar que serà el Consell qui anirà, a través del Pressupost del 95, marcant quin increment d'endeutament accepta i, per tant, ja hi haurà aquesta via per intentar que en cap moment es superi un percentatge que l'Assemblea pugui considerar excessiu.

Per tant, nosaltres, tal com ja vam fer a la Comissió, no votarem l'esmena del Grup Lliberal.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Des de l'Agrupament i des d'un punt de vista tècnic, pensem que és normal i convenient que entre el que és immediatament indispensable i estrictament indispensable i el límit que pugui marcar una llei, cal un marge de maniobra suficient per l'Executiu justament.

Des d'un punt de vista de seguretat jurídica, crec que també és positiu, perquè emmarca la llei dins d'una dinàmica que no entra en modificacions periòdiques.

Pel que fa al control, aquest és competència del Consell i ja ho han dit molt bé tant el Sr. Jordi Cinca com el Sr. Ton Cerqueda i l'amic Casadevall, que la variació d'aquest límit—també ho diu la Llei— és competència

del mateix Consell General, amb la qual cosa crec que queda suficientment cobert aquest control del Consell.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedirem a la votació de l'esmena. Sí, significa sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment del text acceptat per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Manuel Mas Ribó: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Marc Forné Molné: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 5 Sí. 19 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per tant, es rebutja l'esmena i s'aprova el text de la Comissió.

Passem a l'article 5 que ha merescut una reserva d'esmena per part del Grup Lliberal; correspon a la número 25 de l'informe i un vot particular per part de l'Agrupament Nacional Democràtic, a la transaccional entre les esmenes números 27, 29 i 30 de l'informe del ponent.

Passo la paraula al Sr. Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Abans que es procedeixi a la lectura i discussió de l'esmena i del vot particular, voldria demanar, en aquest cas al Sr. Síndic, com hem d'interpretar o com es desenvoluparà la discussió d'aquesta esmena i d'aquest vot particular en el sentit que tots dos afecten un mateix article. I voldria saber si l'un exclou l'altre, és a dir, jo entenc que hi ha un vot particular que proposa que es mantingui el redactat que hi havia al Projecte de llei que va presentar el Govern, i després hi ha una esmena del Grup Lliberal que es podria considerar que no contradiu pas i que potser complementa la proposta de l'AND en aquest cas.

Però si no es clarifica això, potser podria portar que la votació d'una exclougués l'altra.

El M.I. Sr. Síndic General:

En principi hi ha una reserva d'esmena que és alternativa al text que ha sortit de la Comissió i és, o bé la reserva d'esmena, en aquest cas l'esmena del Grup Lliberal, o bé el text de la Comissió, i el que surti d'aquí, de la primera votació, el text que surti sigui el text modificat per la reserva d'esmena o el text tal com estava a la Comissió, davant del text del vot particular.

Sr. Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

O sigui que es procedeix per eliminació. Aquesta que podria ser una interpretació exclou tota possibilitat que sorgeixi un article 5 que mantingui el redactat que va presentar el Govern més l'esmena del Grup Lliberal, la qual cosa, insisteixo, no es contradiu.

En canvi, ens condueix a haver d'acceptar el redactat que finalment va aprovar la Comissió més, per exemple, l'esmena del Grup Lliberal i cap altra opció.

El M.I. Sr. Síndic General:

És que al Consell no tenim una altra opció. En tot cas era dins del si de la Comissió que es podia anar a una transaccional. El que esteu proposant és una transaccional i és en el si de la Comissió, en tot cas, que s'havia de solucionar.

Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Una mica aniria en funció de l'ordre amb el qual es procedeix a les votacions, és a dir, si primer es vota el vot particular i, per desgràcia, guanya el vot particular de l'AND, el que quedaria substituït és el redactat final de la Comissió pel redactat original de la Llei.

Llavors, sobre aquesta base, si després es procedís a la votació d'aquesta esmena, com que no és una esmena de supressió sinó d'addició, aquest text original de la Llei podria quedar modificat per aquesta esmena d'addició.

El M.I. Sr. Síndic General:

L'ordre de votació, en aquest cas, no el decideixo jo, està previst al Reglament; és l'article 101 del Reglament el que dóna l'ordre de votació.

Precisant la pregunta del Sr. Cinca, de totes formes, hi ha la lectura de l'esmena, de la reserva d'esmena, farem la lectura del vot particular. Automàticament hi haurà un torn a favor i en contra de la reserva d'esmena, a favor i en contra del vot particular i, acte seguit, es passarà a la votació de l'un i de l'altra.

Donem lectura primer a la reserva d'esmena del Grup Lliberal, acte seguit s'inicia un torn a favor i un torn en contra sobre la reserva d'esmena, lectura del vot particular amb un torn a favor i un torn en contra vist que tots dos toquen el mateix article i posteriorment es passa a la votació, en el primer cas, de la reserva d'esmena i, després, del vot particular.

Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Una interpretació àmplia, una mica flexible del Reglament, no seria possible en un cas com aquest?

El M.I. Sr. Síndic General:

No vull entrar dins de la polèmica de si el Reglament és correcte o no, crec que de moment està demostrant que permet un funcionament correcte de la Cambra i,

en tot cas, és possibilitat dels grups parlamentaris de proposar modificacions del Reglament; fins al present no se n'ha presentat cap.

Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Jo només proposaria una interpretació flexible, no una modificació del Reglament.

El M.I. Sr. Síndic General:

Dins de les interpretacions flexibles hi caben molts marges i m'estimo més no entrar-hi, dins d'aquests marges.

Sr. Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

De l'article 5 sobre el qual anem a escoltar les reserves d'esmenes, n'hi ha una presentada, efectivament la primera, pel Grup Lliberal. La pregunta és que si aquesta esmena no s'accepta, a mi em consta que el Grup Lliberal va votar a favor del text que ha preparat la Comissió, llavors no entenc massa bé com poden votar a favor de l'esmena i després també votar a favor del text. No ho sé, ho pregunto.

El M.I. Sr. Síndic General:

Em sembla que estem entrant en un debat que no procedeix; Sra. Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

"Reserva número 25 de l'informe del ponent, número 5 del Grup Lliberal, article 5, esmena d'addició.

Proposem afegir "per totes les actuacions del Govern contemplades en el present article, serà imprescindible l'informe previ de l'INAF i el dictamen de la Comissió Superior de Finances".

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Estanislau Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

De fet, aquí estem discutint esmenes contra esmenes, vots particulars i tal. Era un article complex i que va ser objecte de llargues discussions i, al final, em sembla que el que acabarem donant a llum entre tots, per utilitzar un terme suau, segurament no expressarà la voluntat de la majoria per una sèrie de circumstàncies. Jo, més que atribuir-les al vestuari d'hivern o d'estiu, aquestes circumstàncies, en tot cas, potser que el que hauria de fer el representant de l'AND és mirar-se la seva temperatura interna. Potser és degut a aquesta temperatura interna d'on vénen segons quins tipus d'interpretacions peregrines i no de la vestimenta del personal.

Amb aquesta esmena, l'únic que proposem nosaltres és que per qualsevol actuació del Govern contemplada en el present article, per tant, qualsevol emissió de deute públic, seria imprescindible l'informe de l'INAF i el dictamen de la Comissió Superior de Finances.

Ens va semblar, entre altres consideracions, que seria important dotar de contingut els dos organismes i reforçar el paper d'aquests dos organismes en el futur de la política econòmica i financera del país.

Des del nostre punt de vista, també, creiem que la Llei d'ordenament del sistema financer, en el seus articles 9 i 11, no garanteix suficientment la necessitat que tant l'Institut Nacional Andorrà de Finances com la Subcomissió Superior de Finances intervinguin en tot el que fa referència a les emissions de fons públics que obre l'aprovació d'aquesta Llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Jo voldria manifestar, també, el que serà una mena d'absurd inicial amb relació al que es va discutir a la Comissió.

La posició del nostre grup, d'Iniciativa Democràtica, així com d'altres grups —em sembla— era que hi hagués mecanismes de control en consonància amb la posició de prudència que nosaltres entenem que s'ha de tenir en relació amb els coeficients.

Aleshores, la reserva o més ben dit el vot particular que hi ha, és un vot particular que es fa a una esmena que va prosperar, introduïda per nosaltres, i que introduïa la facultat que el Consell pogués controlar, pogués homologar les emissions que es fessin.

Nosaltres vam introduir aquesta esmena després, o no la vam retirar en aquell moment, com hagués estat potser la nostra intenció, vist el control que es proposava a través d'una esmena de la Unió Lliberal i va ser rebutjada en el si de la Comissió.

Aleshores, ara ens trobem en una discussió bastant absurda, perquè crec que tindria molt poc sentit que s'aprovés l'esmena de la Unió Lliberal, afegint al que és el text actual de la Llei.

De tota manera, en previsió del que serà el resultat de les votacions, escoltats els diferents grups, nosaltres donarem suport, en primer lloc, a l'esmena de la Unió Lliberal. Entenem que a l'article 2 no es concreta el que són fons públics andorrans. Entenem que hi ha d'haver un control amb la posada en marxa dels coeficients; per això, nosaltres demanem aquesta extrema prudència i d'entrada manifestem aquesta demanda de control a través que sigui imprescindible aquest informe previ de l'INAF i el dictamen de la Comissió Superior de Finances, si —com ens imaginem— en el resultat de la votació posterior, és a dir, la del vot particular, aquest prosperi.

Ens hagués agradat que això s'hagués pogut solucionar a nivell de la Comissió, adoptant els diferents membres de la Comissió posicions una mica més dialogants.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies.

Vist que per fixar el coeficient concret a aplicar en cada moment, l'exposició de motius ja preveu que el Govern demanarà un informe previ a l'INAF i un dictamen a la Comissió Superior de Finances i no ens semblen necessaris tots aquests passos per totes les actuacions des del Govern, o sigui que faci la seva feina i el Govern ha de fer la seva. I, amb això, vull que quedi clar que no som pas nosaltres que tenim tendència a anar a favor del Govern.

El nostre Grup parlamentari prefereix clarament el text proposat pel vot particular, i també volem dir que el text que va quedar finalment proposat a la Comissió, i que nosaltres vam votar en contra, encotillava de tal manera el Govern que qualsevol emissió, no en l'import sinó en el moviment de l'operació, és a dir, ven-

ciment, tipus d'interès, tot havia de passar pel Consell. Això feia que fos veritablement inoperant.

Nosaltres —ja ho he dit— votarem el vot particular.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Bé, a la Coalició Nacional li satisfà, i així ho va manifestar en el si de la Comissió, el redactat que ha proposat la Comissió de l'article 5.

Efectivament, el fet de l'aprovació de l'esmena, de la reserva d'esmena del Grup Lliberal no ens molesta, però entenem que és una redundància, perquè —com ha dit el Sr. Casadevall— efectivament la pròpia exposició de motius ja preveu la intervenció de l'INAF i de la Comissió Superior de Finances.

Quant al que ha dit el Sr. Casadevall, que això encotilla de tal manera el Govern que li impedeix actuar, nosaltres no hi estem d'acord. Entenem que el que es diu a l'article 5 és que caldrà l'acord del Consell General pel que fa referència a l'homologació de les emissions públiques, però no serà necessari que el Govern, quan vulgui sol·licitar del Consell una homologació —i fixem-nos que estem referint-nos a homologacions extraordinàries, perquè les ordinàries ja les haurem aprovat en el si del propi pressupost— quan el Govern ens presenti el pressupost 95 i aquest pressupost arribi a aprovar-se, allí ja hi haurà tota una sèrie de deute que tindrà unes condicions de finançament que seran aprovades pel Consell.

És a dir que aquí únicament estariem parlant d'emissions públiques extraordinàries, per la raó que sigui fora de pressupost i, per tant, és en aquests casos, i únicament en aquests casos, que caldrà l'acord del Consell General. I aquest acord fa referència, al nostre entendre, simplement que el Govern ens expliqui per què vol fer aquesta emissió extraordinària de deute públic i quina és la finalitat. Després, les condicions d'aquesta emissió seran, com sempre, competència del Govern quant a determinació del venciment, com del tipus d'interès, etc.

Aquesta és la voluntat per la qual es va incloure aquest segon paràgraf a l'article 5, al qual nosaltres donarem suport.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Jo, Sr. Síndic, observo que els tres grups que han intervingut fins ara en els seus arguments, i jo anava pel mateix, ja exposen també en el contingut de la seva explicació de vot pel que fa al vot particular.

Potser seria bo que es pogués llegir el vot particular i fer la discussió conjunta, tot i que després hi hagi dues votacions en l'ordre que vostè ha expressat abans.

Ho dic perquè si no després repetirem els mateixos arguments.

El M.I. Sr. Síndic General:

Si l'Agrupament Nacional Democràtic, vist que és l'únic que no ha parlat, no hi té cap inconvenient?

Aleshores: Sra. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

"Gilbert Saboya Sunyé, Conseller General, en virtut del que disposa l'article 100.1 del Reglament del Consell General i en relació amb les esmenes aprovades per la Comissió de Finances i Pressupost reflectides en l'informe sobre el Projecte de llei de regulació del coeficient d'inversions obligatòries d'obligat compliment per part de les entitats bancàries, formula el vot particular per al Ple del Consell General amb relació a l'esmena transaccional continguda en el punt 4, pàgina 18, de l'informe de la Comissió de Finances i Pressupost, feta a partir de les esmenes número 27 de l'informe de la Comissió de Finances, corresponent a l'esmena número 7 de la Coalició Nacional Andorrana, número 9 de l'informe de la Comissió de Finances i Pressupost, corresponent a l'esmena número 2 del Grup Mixt i número 30 de l'informe de la Comissió de Finances i Pressupost, corresponent a l'esmena número 3 del Grup Mixt, quedant el text com segueix:

"El Govern determina el coeficient efectiu que han d'invertir en fons públics les entitats concernides per la present Llei, que ha d'estar subjecta a la limitació fixada a l'article 4; així mateix, el Govern pot establir que determinades partides del balanç d'aquestes entitats i, en especial, determinades modalitats de crèdit interior puguin ser tractades com a factors reguladors de la base de càlcul definida en l'article 3; a més, el Govern precisa les emissions públiques i eventualment les operacions específiques que són homologades als efectes del compliment del coeficient i reglamenta qualsevol altra qüestió relacionada amb l'execució d'aquest precepte".

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Bé, tal com ha dit el Sr. Vicenç Mateu, la discussió d'aquest article en el si de la Comissió va ser complexa i, finalment, no es va poder arribar a una fórmula de consens que ens permetés evitar aquesta que jo també qualificaria d'absurda discussió.

Jo voldria, en primer lloc, insistir que, tot i el Reglament, potser la lògica ens hauria pogut permetre ara arribar a una fórmula que compaginés tant l'esmena del Grup Lliberal com el vot particular que ha presentat abans, perquè insisteixo, no són contradictoris i aquest cas penso que són compatibles.

Vist que això no és possible, en primer lloc, voldria, amb relació a l'esmena del Grup Lliberal, exposar quina va ser la postura de Nova Democràcia.

Nosaltres interpretem que tot informe previ que doni suport a les posteriors decisions que pugui prendre el Govern és bo i, en aquest cas, especialment de dues institucions des de les quals, d'aquesta mateixa Cambra i nosaltres en aquest cas també, en el cas de Nova Democràcia, dos organismes als quals hem volgut donar cert contingut i transcendència pel que fa les finances públiques de l'Estat, com són l'INAF i la Comissió Superior de Finances.

Per tant, nosaltres ens manifestem favorables perquè hi hagi aquests informes previs que, sens dubte, poden recolzar i facilitar qualsevol presa de decisió per part del Govern.

L'actitud que nosaltres vam tenir en aquell moment era que ara per ara, la Comissió Superior de Finances no està creada i, com ha dit l'informe del ponent, la pròpia Comissió feia una recomanació al Govern perquè es creés amb rapidesa.

No voldríem que el fet que no existeixi aquesta Comissió pogués servir d'excusa, si per llei s'obligués a l'existència d'aquest informe, perquè no hi hagués emissió de deute públic.

És per aquesta raó que, al llarg de la discussió, nosaltres vam fer una proposta transaccional d'afegir a través d'una disposició transitòria que, mentre no hi hagués aquesta Comissió aquest informe no fos necessari, tot i afegint la recomanació que es creés amb rapidesa, la qual cosa hauria permès donar cabuda a l'informe de l'INAF.

Aquesta va ser la raó per la qual a nosaltres ens va fer por, donat que no teníem cap garantia que s'anés a

crear amb rapidesa aquesta Comissió, votar aquesta esmena.

Això per un costat. Pel que fa al vot particular, voldria tornar a insistir-hi, perquè em sembla de cabdal importància vistes les declaracions que ha fet el Sr. Cap de Govern en iniciar-se la sessió i potser aquí s'evidencia una diferent interpretació d'aquestes paraules per part del grup parlamentari CNA i pel que en fem nosaltres.

Insisteixo. Penso que el Cap de Govern ha acotat molt clarament quins tipus d'emissió es podran afrontar amb aquesta Llei, i acotat això, fet que en aquell moment no va quedar clar en la Comissió, per nosaltres ja no té cap sentit que s'hagin de venir a discutir aquí o a autoritzar en el si de la Cambra, les diferents emissions que es puguin fer, perquè, en contra del que interpreta el Sr. Cerqueda, nosaltres interpretem que el redactat obligaria que hi vinguessin totes, perquè hi diu, ho llegeixo textualment: "cal l'acord del Consell General per tal d'homologar les emissions públiques", és a dir totes; per tant, el Govern es veuria obligat cada vegada a venir aquí perquè se li homologuessin aquestes emissions públiques.

Vist que el Cap de Govern ja ha donat clares garanties que en cap cas aquestes emissions aniran més enllà de la cobertura del dèficit de l'Estat, per nosaltres ja no cal que hi hagi aquest pas previ de passar per la Cambra i, per tant, donarem suport al vot particular.

Pel que fa —abans em sembla que no ho he expressat— a l'esmena del Grup Lliberal, vista la impossibilitat de fer compaginar el vot particular amb l'esmena del Grup Lliberal, que nosaltres creiem que era absolutament factible i que es complementava perfectament, doncs, ens abstindrem pel que fa a aquesta esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Saboya, en aquest cas per la defensa del vot particular.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

M'agradaria dividir la meua intervenció en dues parts: la primera fent referència a la reserva d'esmena i la segona, al meu vot particular.

Pel que fa a la reserva d'esmena no m'estendré gaire més en el fet que en l'exposició de motius, com ha dit el Sr. Casadevall, em sembla que ja queda plenament interpretada la voluntat del Govern de comptar amb l'assessorament de l'informe previ de l'INAF i del dictamen de la Comissió Superior de Finances.

També em sembla que els articles a què ha fet referència el company Sangrà defineixen molt bé la missió d'aquestes dues institucions i crec que algú es confon quan interpreta que el que cal és un control de l'INAF o un control del Consell Superior de Finances.

Pel que fa referència a la intervenció del Sr. Vicenç Mateu sobre la falta de diàleg que va haver-hi a la Comissió, a mi em sorprèn de manera gran quan precisament des de la nostra postura ja assumíem una part de l'exposat que no era nostre, vam fer un intent d'obrir i d'acotar la Llei en el sentit que ells definien i que altres grups també definien.

No ho sé, potser no ens vam entendre bé allà, però em sorprèn molt que se'n faci referència avui aquí.

De totes maneres, el que sí que voldria reflectir és que el text de l'article 5, tal com figura en l'informe de la Comissió, comporta sostreure competències del Govern al fet d'homologar com a fons públics tant les emissions públiques com les altres. Aquesta és la lectura que jo faig de l'article tal com queda en l'informe.

Recordaria que la Constitució estableix que el Govern dirigeix la política nacional i internacional d'Andorra, que dirigeix també l'Administració de l'Estat i que exerceix la potestat reglamentària.

Amb l'aprovació de l'article 5 quedaríem abocats a una situació bastant peculiar en què el Govern hauria de sotmetre al Consell l'acte administratiu de l'execució d'un endeutament que ja hauria estat aprovat en aquest mateix Consell. És tot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Jo només vull ratificar-me en el que entenc que va ser la manca de diàleg en el si de la Comissió. I em remeto a les actes de la Comissió quan hi siguin i, a més, constato també amb sorpresa que parlant de la manca de diàleg sigui el Sr. Saboya el qui directament es senti alludit i ningú més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Casadevall voleu intervenir? No. Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, únicament a nivell de matisar el que deia el Sr. Jordi Cinca abans. Efectivament, l'article 5 diu: "cal l'acord del Consell General per tal d'homologar les emissions públiques", efectivament, diu totes. L'única diferència que hi ha entre la seva manera de veure-ho i la meua, la nostra, és que nosaltres entenem que una part, la part més important, ja passen quan el Consell aprova el pressupost, és a dir, passen les emissions amb l'acta d'aprovació de pressupost i únicament serien objecte de discussió a part les emissions de deute que, per la raó que sigui, el Govern estimés que s'haurien de fer però de manera extraordinària, és a dir, fora del pressupost; aquesta és la diferència d'interpretació.

De tota manera no cal que insistim perquè encara que Nova Democràcia hagi canviat el seu vot quedarà el text originalment presentat pel Govern, perquè hem perdut la votació, per tant, ho tenim clar.

El M.I. Sr. Síndic General:

Encara no s'ha procedit a la votació.

Pel Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Si de cas, començo per defensar la nostra esmena; ja s'ha dit que en el preàmbul de la Llei queda àmpliament justificat el paper de l'INAF i de la Comissió Superior de Finances. He de dir que no és veritat i si algú es llegeix íntegrament el penúltim paràgraf del preàmbul veurà que això no és així.

L'únic que en el preàmbul, i com a declaració d'intencions, es diu és que aquest informe previ de l'INAF i el dictamen de la Comissió Superior de Finances farà falta quan, dins del màxim d'emissió de fons públics que estableix la Llei, és a dir, en aquest cas dins del 4%, el Govern determini per un any i per decret el percentatge que utilitzarà.

Per tant, aquests dos organismes no intervindran obligatòriament a cada emissió de deute públic i, per nosaltres, i per molta altra gent, la gent d'IDN, del CNA i fins i tot, pel que veig, per Nova Democràcia, és un paper que els hagués agradat que aquests dos organismes, que em sembla han de ser fonamentals pel futur de la vida o de la política econòmica i financera del país, hauria d'estar contemplat en la present Llei. A més, no tenen feina pobres, doncs donem-los-en i així no hi ha cap problema.

L'article 5, continuo pensant, que quedarà com un nyap i em sembla que aquí ningú té l'exclusiva de la

culpa ni ningú té l'exclusiva de la virtut. Jo comparteixo amb el Sr. Vicenç Mateu, no l'acusació, sinó una mica el comentari que dins de la Comissió, en un moment donat, es va produir una situació de bloqueig i una manca de diàleg evident, i això una mica per part de tothom i em sembla que aquesta manca de diàleg va venir donada una mica pel paper de funambulisme legislatiu que estava fent el representant d'AND allí dins i que a tots ens va descollocar una mica. Això va provocar, prèviament i al mateix temps —no fa falta buscar causa i efecte— va provocar que amb una esmena transaccional que es podia acceptar i que hagués solucionat segurament d'una manera millor l'article 5 que IDN, que era l'únic que podia acceptar una transaccional es va tancar en banda i que nosaltres, amb nocturnitat i traïdoria, vam estar empenyent també una mica perquè s'adoptés aquesta postura dins de la Comissió.

Per acabar, vull lamentar que Nova Democràcia no tingués les coses tan clares en el si de la Comissió, perquè si la seva manera de raonar i, per tant, les seves actuacions a la Comissió de Finances haguessin estat les que està expressant en aquest Ple, segurament l'article 5 de la Llei podria tenir un redactat molt millor del que quedarà al final. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per allusions algú vol prendre la paraula?

Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Mol breument; certament a nosaltres també ens hauria agradat tenir les coses clares en el si de la Comissió, però, com vostè molt bé ha dit a l'iniciar el debat, molta de la informació l'hem tinguda avui.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Abans m'he oblidat de dir que com que efectivament el canvi de vot de Nova Democràcia farà, amb tota seguretat, que no prosperi el redactat de la Comissió de l'article 5, nosaltres també canviarem el nostre vot i votarem a favor de l'esmena presentada per la Unió Lliberal en el sentit que siguin necessaris l'informe previ de l'INAF i el dictamen de la Comissió Superior de Finances.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha cap més paraula demanada. Procedirem, doncs, a la votació de l'esmena. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, per tant, manteniment del text acceptat per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Abstenció.

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Abstenció.

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Abstenció.

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: Abstenció.

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Abstenció.

M.I. Sr. Marc Forné Molné: SI

M.I. Sr. Manuel Mas Ribó: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 9 Sí. 10 No. 5 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i es manté el text de la Comissió.

Passem ara a la votació del vot particular. Sí, és sí al vot particular. No, és no al vot particular i manteniment del text acceptat per la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO

M.I. Sr. Manuel Mas Ribó: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Recompte: 15 Sí. 9 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'accepta el text del vot particular per l'article número 5.

Passaríem a l'article 8, amb una reserva d'esmena del Grup Lliberal corresponent a la número 39 de l'informe del ponent.

Passo la paraula al Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Abans de llegir-la, voldria dir que aquesta esmena també va ser objecte de diverses votacions i al final la vam retirar, el que passa és que en les anotacions que jo tenia fetes a mà això no hi figurava. Després, en consultar amb la secretària de la Comissió em va fer notar que l'havíem retirada. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs queda retirada l'esmena. En el cas de l'article 8 queda es manté el text de l'informe del ponent.

Queda aprovat l'articulat de la Llei amb les modificacions aprovades en el decurs d'aquestes votacions.

Passaríem, doncs, a l'exposició de motius. L'exposició de motius ha merescut tres reserves d'esmena: la primera correspon a una de la Coalició Nacional Andorrana, és en relació a l'esmena número 4 de l'informe del ponent, afecta el tercer paràgraf de l'exposició de motius.

Us demanaria, Sr. Sangrà, si volguéssiu llegir la reserva d'esmena.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

"Referent a l'esmena del CNA, a l'exposició de motius, la primera esmena, la número 4, és d'addició i diu: "i per tot l'exposat, les inversions en fons públics i en operacions d'interès nacional i social seran remunerades".

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

La Coalició Nacional Andorrana ha volgut reservar aquesta esmena que ja va ser objecte d'ampli debat en el si de la Comissió de Finances per intentar aclarir aquí, en el Ple del Consell, quines són les raons que impedeixen als Grups parlamentaris acceptar que la Llei digui textualment i de manera entenedora que les inversions en fons públics i en operacions d'interès nacional i social seran remunerades.

El propi text expositiu de la Llei palesa la voluntat de remunerar aquestes inversions, encara que no ho fa constar expressament quan diu, i cito textualment: "es pretén que el coeficient pugui ser assumit amb norma-

litat per les entitats bancàries i sense que hagin de prendre cap mesura que pugui afectar negativament les condicions a aplicar als usuaris dels seus serveis."

Potser algú pot creure que les inversions obligatòries són una mena d'impost pel sector bancari quan això no és així, ja que es tracta de crèdits que s'han de retornar, que tenen un venciment i que, encara que no es vulgui dir clarament, generen interessos.

No es tracta de dir en la Llei quines seran les remuneracions que s'acordaran per cada inversió obligatòria; això ha ser objecte de negociacions que el Govern haurà de dur a terme per cada inversió. Es tracta de dir simplement, perquè tothom ho sàpiga, que aquestes inversions seran objecte de remuneració.

Coalició Nacional Andorrana no entén quines objeccions es poden formular quan l'únic que es demana és que la Llei sigui clara i entenedora i no deixi lloc a dubtes; si és clar que les inversions obligatòries han de ser remunerades, la Llei ha de dir-ho expressament.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

En fi, d'una banda compartim l'opinió expressada pel Sr. Cerqueda, segurament serveix per aclarir de cara a l'opinió pública quin és l'objecte d'aquesta Llei i com aquestes inversions seran remunerades i, al mateix temps, compartim també el que ha exposat abans el Sr. Cap de Govern en el sentit que si estem parlant d'inversions, aquestes inversions són necessàriament remunerades.

Llavors, és clar, en incloure aquesta frase aquí, nosaltres pensàvem, i així ho vam manifestar en el si de la Comissió, que podia arribar a donar a pensar que potser se'ns havia arribat a passar pel cap que hi havia inversions amb fons públics i no les anéssim a remunerar i, aleshores, l'efecte seria potser contrari al perseguit.

D'altra banda, el Sr. Cerqueda té raó quan diu que potser estem transmetent de cara a l'exterior una impressió d'inestabilitat. I també de cara al país és bo de, encara que no sigui necessari, dir coses.

Aleshores, la nostra posició serà d'abstenir-nos en aquest punt.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies.

El Sr. Vicenç Mateu m'ha pres la meitat del que volia dir, però com que ja ho ha dit està ben dit.

A nosaltres ens sembla que el text ja queda prou clar i no trobaríem correcte posar-hi aquest concepte, perquè podria arribar a suposar, com deia el Sr. Vicenç Mateu, que semblaria que se'ns hauria passat pel cap que no s'haurien de remunerar i, a més, una vegada més —i no m'hi vull acostumar— estic d'acord amb el que ha dit abans el Sr. Cap de Govern sobre aquest concepte.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca? No. Pel Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Nosaltres només volem manifestar que votarem a favor d'aquesta reserva d'esmena del CNA. Que tot i compartir aquest raonament, que em sembla que va calar fort en el si de la Comissió que sobretot posem que siguin remunerats perquè algú es pot pensar que se'ns ha passat pel cap que no ho fossin, també el compartíem. Vam intentar resoldre això amb la introducció d'un redactat alternatiu amb una esmena nostra, però que un parell de dríblings hàbils del representant de l'AND ens va deixar fora de joc amb aquesta esmena i, per tant, ens vam acollir a l'esmena del CNA i mantenim aquest recolzament.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

No tinc res a afegir, perquè tothom m'ha agafat els arguments que volia utilitzar.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedirem, doncs, a la votació. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment del text tal com figura en el redactat de l'informe del ponent.

Votació:

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Abstenció.

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Marc Forné Molné: SI

M.I. Sr. Manuel Mas Ribó: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Abstenció.

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 7 Sí. 15 No. 2 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rebutja l'esmena i es manté el redactat de la Comissió.

El quart paràgraf de l'exposició de motius ha merescut dues reserves d'esmena, una per part de Nova Democràcia i una per part de la Coalició Nacional Andorrana. Demanaria, doncs, que es fes la lectura de les dues, vist que hi ha hagut la proposició feta anteriorment i que

cadascú parli tenint en compte les dues reserves d'esmena.

Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Pel que respecta a l'esmena del CNA diu el següent:

“La intenció del legislador és que el règim de coeficients tingui un caràcter temporal que permeti a l'Estat superar el difícil moment actual de les finances públiques i que contribueixi a assolir en el més breu termini possible l'objectiu de reduir primer i eliminar després el dèficit pressupostari, per tant, el Consell General entén que la vigència del règim de coeficients en inversions obligatòries en fons públics no ha de ser en cap cas superior als cinc anys.”

L'esmena de Nova Democràcia diu el següent:

“La intenció del legislador és que el règim de coeficients estigui presidit pel criteri fonamental de transitorietat. La situació actual de les finances públiques requereix l'adopció de mesures immediates; tanmateix no es pot pensar que l'establiment del coeficient d'inversions d'obligat compliment per part de les entitats financeres amb activitat creditícia pugui ser l'única solució al dèficit de les finances públiques, ni menys encara, estalviar o impedir la indefugible perduració i adopció d'una veritable legislació tributària general; una legislació que cal enllestir en els propers mesos i que haurà d'estar presidida pels criteris rectors de generalitat i equitativa distribució de les càrregues públiques.”

El M.I. Sr. Síndic General:

Passaria, doncs, la paraula al Sr. Antoni Cerqueda, per la defensa de la reserva d'esmena del CNA.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Molt bé, gràcies, Sr. Síndic.

Si la intenció dels legisladors és que el règim de coeficients tingui un caràcter temporal cal especificar la durada per la qual s'estableix el sistema; en cas contrari, aquesta voluntat de temporalitat no seria més que una simple declaració d'intencions sense cap obligatorietat normativa.

El règim de coeficients en inversions obligatòries és una mida excepcional que està en franca recessió en la majoria de països europeus i a Andorra únicament és justificable per l'angoixant situació a curt termini de les finances públiques i, per tant, la seva durada ha de

ser limitada en el temps de manera concreta. No podem oblidar que el règim de coeficients representa una càrrega financera important pel pressupost de l'Estat. Entenem que aquesta limitació temporal obligarà el Govern a trobar solucions que alliberin el pressupost d'obligacions financeres i a no relaxar-se en el control de la despesa pública.

Coalició Nacional Andorrana vol, amb tota serenitat, advertir públicament el Govern del perill que pot significar una excessiva facilitat amb l'obtenció de crèdits utilitzant el sistema de coeficients en inversions obligatòries. L'aplicació d'aquest instrument sense trobar la capacitat de generar nous recursos abocaria a un increment espectacular de l'espiral deficitària que podria tenir conseqüències irreparables per les finances públiques.

En aquest sentit, nosaltres proposem que el sistema de coeficients tingui una durada marcada i la proposició de la CNA, us ho torno a recordar, és que fos per cinc anys.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jordi Cinca per la reserva d'esmena de Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Si, gràcies, Sr. Síndic.

Voldria iniciar aquesta intervenció manifestant la satisfacció del grup parlamentari Nova Democràcia pel fet que avui tinguem l'oportunitat de cloure el debat sobre un tema conflictiu i que, fins ara, sempre es mirava de reüll i amb recel.

A ningú no li pot estranyar que el nostre Grup parlamentari doni avui suport al Projecte de llei de regulació del coeficient d'inversions d'obligat compliment, ja que en presentar el nostre programa polític als ciutadans, ja ens vam referir sense embuts a diferents fórmules de contribució dels bancs a les finances públiques mitjançant la implantació de coeficients, i ho vam tornar a fer en la nostra intervenció, davant aquesta Assemblea, en el debat d'investidura del Cap de Govern.

Però també és cert que la nostra satisfacció no és completa. És ben sabut que ens hauria agradat més afrontar el conjunt de mesures que afectaran el sector financer de manera global, en la línia que va iniciar la Comissió de Finances la passada legislatura.

En aquest sentit, esperem amb expectació i interès el conjunt de mesures i projectes de llei que va anunciar

el Ministre de Finances en la seva compareixença a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, amb un dens calendari fins a final d'any.

Pel que fa al Projecte de llei que avui ens ocupa, s'ha generat molta expectació i confusió al seu voltant. Per això, creiem que cal explicar planerament què són els coeficients d'obligat compliment i quin benefici en traurà l'Estat de la seva aplicació.

Avui per avui, el Govern té el seu deute formalitzat mitjançant crèdits o amb descoberts en els comptes bancaris amb els quals opera. L'emissió de deute públic permetrà cancellar els crèdits existents, però, en cap cas, farà disminuir el deute; és a dir, l'únic que estem fent és reconvertir la formalització del deute existent i, això sí, introduir l'obligatorietat de subscripció a les entitats bancàries.

Així el benefici vindrà donat pel diferencial que hi hagi entre els interessos que el Govern paga avui pels crèdits i la retribució que l'Executiu vulgui atorgar a les diferents emissions de deute públic.

És a dir, a la pràctica i agafant l'exemple del crèdit negociat l'any 1991 pel Govern de 8.500 milions de pessetes a un tipus d'interès MIBOR -3, l'Estat només es veurà realment beneficiat, a través de la disminució de despeses financeres, si el Govern emet la quantitat del crèdit a un tipus inferior a MIBOR -3.

Però no només cal tenir present aquest aspecte, sinó que hem de considerar que en els darrers dos anys el Govern ha ingressat 1.200 milions de pessetes a cada exercici, provinents d'una taxa amb la qual s'imposava el conjunt de les entitats bancàries establertes al país. El fet que aquesta taxa ja no pugui ser vigent fa que, per la via ja exposada del diferencial cost del deute, el Govern hagi d'intentar absorbir la pèrdua d'aquest ingrés i, en cas contrari, es farà un pas enrere pel que fa als ingressos de l'Estat.

Aquesta és una llei important no només pel seu contingut sinó pel sector que més directament afecta. No és la primera vegada que es parla d'Andorra com a una futura plaça financera, d'una Andorra de serveis on els del sector financer podrien tenir un paper preeminent.

Ara bé, una plaça financera no es fa en un dia, requereix anys de tradició i de treball i es consolida sobre el rigor i la seriositat, no només dels professionals, sinó també de tot el suport legislatiu sobre el qual s'estructura el sector.

Una legislació que ha de transmetre seguretat i confiança tant als que estan instal·lats i que ja ofereixen els seus serveis, com als que puguin veure Andorra com un lloc on instal·lar-se i, per sobre de tot, confiança a tots aquells que pensin en Andorra i en les seves

entitats financeres per dipositar els seus diners, per invertir o operar a través d'ells.

Naturalment, aquest rigor i seguretat no significa que el sector financer no hagi de contribuir a les arques de l'Estat, ans al contrari, implica que aquest sector ha de tenir un interlocutor vàlid que li digui, sense embuts, quina serà la seva contribució i que alhora, i amb la mateixa fermesa, li doni garanties que aquesta contribució no és fruit del caprici ni està subjecta a constants canvis en base a les necessitats pressupostàries de cada moment concret. Garanties, també, que aquest esforç que es demana serà recíproc i anirà acompanyat d'un esforç de rigor pressupostari per part de l'Estat.

En moltes ocasions s'ha parlat de la necessitat de diversificar l'economia del nostre país, que la millor defensa del sector comercial vindrà de la consolidació de nous sectors generadors d'activitat econòmica.

Al nostre entendre, aquesta necessitat de diversificar és extrapolable als ingressos de l'Estat. No es pot continuar amb una situació en què el sector comercial aportí més del 80% dels ingressos, però tampoc seria bo que l'únic recurs de l'Estat fos carregar l'esforç d'aconseguir més ingressos al sector financer i, més concretament, a les entitats bancàries. bviament, aquest sector ha de contribuir, i ho ha de fer en unes quantitats que reflecteixin les seves especificitats, però inevitablement ens hem d'encaminar a fórmules que ens permetin diversificar i incrementar els ingressos sense deixar de ser un país fiscalment atractiu. Això només ho aconseguirem generalitzant la contribució a tots els sectors i en diferents mesures, a més de no desmerèixer totes les fórmules que paral·lelament ens puguin aportar nous ingressos.

És en aquest sentit que Nova Democràcia ha decidit, una vegada analitzat el Projecte de llei i les esmenes durant el treball en la Comissió de Finances i Pressupost, mantenir l'esmena a l'exposició de motius de la Llei amb la voluntat de dissoldre qualsevol idea que pugui fer creure que els coeficients de subscripció obligatòria, que avui aprovarem, són la gran solució al dèficit públic.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, a veure, respecte a aquesta exposició tan llarga i brillant del Sr. Cinca, nosaltres només podem dir que la compartim bàsicament; ara bé, no compartim que d'aquesta exposició es dedueixi necessàriament esmenar la redacció inicial del paràgraf quart de l'exposició de motius. Creiem que no és el lloc en aquesta Llei, que jo tenia entès que parlava de coeficients, i se m'ha repetit tot al llarg del debat i d'altres dies, que això no són, en fi, uns impostos encoberts, diferents grups ho van dient. Aleshores a mi em sembla que aquest no és el lloc on parlar de la legislació tributària general que, repeteixo, en el fons compartim.

Pensem, en canvi, que tant en aquesta esmena com en l'esmena presentada per la CNA, estem donant excuses allà on no se'ns ha demanat en absolut donar excuses; es a dir, m'imagino que el Consell General és perfectament sobirà per fer les lleis que més li convinguin, i en aquest sentit, no veig per què s'ha d'anar justificant continuament d'aprovar una Llei de coeficients, que ens estem cansant de dir o que diferents forces s'han cansat de dir que no és una recaptació soterrada o dissimulada d'impostos, i després ens apressem a demanar excuses perquè això durarà poc, que un cop tinguem el sistema muntat en general això ho traurem. En fi, jo crec que aquí hi ha una mala consciència per part de certs grups i, en tot cas, això no és el que nosaltres pensem.

La nostra posició amb relació als coeficients és molt més clara. Jo diria que hi ha aquí una mena de tabú a l'hora de parlar d'impostos. Potser sí que és bo que ens posem d'acord a dir que a Andorra no hi ha impostos: hi ha cànons, vinyetes, taxes, coeficients, el que vulguin menys impostos. Aleshores entenc aquestes demandes d'excuses però no entenc que tinguin cap cabuda i nosaltres ens decantarem per la redacció inicial.

Sí que fóra bo, en relació amb això i tal com han manifestat els dos presentadors de les reserves, que comencéssim a tenir informació sobre les accions que el Govern pensa tirar endavant en matèria d'ingressos, tal com ja es va manifestar en el debat del pressupost. Bé, nosaltres vam dir que aquest era un pressupost de tràmit, transitori. Vam dir que podíem parlar bàsicament de les despeses, però que hi havia una altra part, la part dels ingressos. Jo crec que aquí hi ha molta feina a fer, i jo voldria pensar que el Govern tindrà una actitud de consens, de fer participar els diferents grups, no només aquells que van donar suport a la investidura, i aleshores suposo que ben aviat ens informaran o ens faran arribar aquests informes dels quals hem anat tenint coneixement a través de la premsa i que estan damunt de la taula —em refereixo, per exemple, al del

Fons Monetari Internacional— i que ben aviat els tindrem a les nostres mans.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies.

Bé, nosaltres també preferim l'exposició de motius que proposa el Projecte de llei, i no és que no estiguem d'acord en algunes de les coses que hi ha a les dues esmenes, però hi ha conceptes que ja s'han recollit en el Projecte de llei, com és el caràcter transitori.

Quant a l'esmena de Nova Democràcia ens sembla que tampoc és el lloc adequat en una exposició de motius de coeficients parlar de matèria tributària, a més a més amb la urgència que la posen. I de l'esmena del CNA, és clar, posar en una exposició de motius, superar el difícil moment actual, tot i que ja ho sabem, però no ens agrada sentir-ho tant i, per altre costat, dóna la sensació que amb això ja ho tenim tot solucionat, perquè acaba dient: "i que contribueixi a assolir en el més breu termini possible l'objectiu de reduir primer i eliminar després el dèficit pressupostari". Bé, no és l'únic camí i si hem de comptar només amb els coeficients ho tenim difícil.

Nosaltres mantindrem el text inicial.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Nosaltres ens mantindrem en la postura que vam manifestar en la Comissió, en aquest cas i sense que serveixi de precedent, ens agrada més el text que venia del Govern.

Quant a l'esmena del CNA, la nostra postura a la Comissió va ser d'abstenir-nos i quant a l'esmena de Nova Democràcia va ser la de votar-hi en contra, és a dir, mantindrem simplement aquesta postura.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Sí, només expressar el suport que donem al text del Projecte de llei i fer una consideració, ja que en un moment s'ha dit que es tractava d'una declaració d'intencions. És una declaració d'intencions, però que està formulada des d'una exposició de motius, una llei i, per tant, crec que queda prou reforçada per l'expressió d'una voluntat política clara, la mateixa que ens ha conduït a ser avui aquí per votar aquest Projecte de llei.

És tot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passarem, doncs, a la votació de les esmenes.

Comencem per l'esmena de la Coalició Nacional Andorrana. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i manteniment, doncs, del text que figura en l'informe de la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Abstenció.

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: Abstenció.

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Abstenció.

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: Abstenció.

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Abstenció.

M.I. Sr. Marc Forné Molné: Abstenció.

M.I. Sr. Manuel Mas Ribó: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: Abstenció.

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Abstenció.

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 4 Sí. 12 No. 8 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i es manté el text de l'informe.

Passarem a la votació de la reserva d'esmena de Nova Democràcia. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment del text de l'informe de la Comissió.

Votació:

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Abstenció.

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Ladislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Marc Forné Molné: NO

M.I. Sr. Manuel Mas Ribó: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Abstenció.

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 5 Sí. 17 No. 2 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja l'esmena i es manté el text de l'informe.

Resta aprovada l'exposició de motius sense modificacions sobre el text presentat per la Comissió.

Queda el títol de la Llei que està modificat, proposo l'acceptació per assentiment de la Cambra.

Doncs, resta aprovada la Llei amb les modificacions que s'han acceptat aquí en el si d'aquesta Cambra.

Suspenem la sessió durant 20 minuts.

(Són les 12h10)

(A les 12h30 es reprèn la sessió)

El M.I. Sr. Síndic General:

Es reprèn la sessió.

En passar al punt següent de l'ordre del dia, proposaria de tractar conjuntament els punts 2, 3, 4, i 5 que fan referència als tractats internacionals, i que els Grups parlamentaris fessin la seva intervenció al mateix moment respecte als diferents tractats tal com fa referència en aquest sentit la carta que ens ha arribat des de la Comissió.

No hi ha oposició?

Doncs, tractarem conjuntament els punts 2, 3, 4, i 5 de l'ordre del dia.

Demana al Sr. Secretari de Sindicatura que els volgués llegir.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO).

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT).

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl.lit (EUTELSAT).

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Mundial de la Propietat Intel.lectual (OMPI).

El M.I. Sr. Síndic General:

En relació a aquests punts, demanaria també al Sr. Secretari de Sindicatura que ens volgués llegir la carta que s'ha rebut de la Comissió.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

"La Comissió Legislativa de Política Exterior, en la sessió celebrada el dijous dia 16 de juny de 1994, ha examinat les propostes d'adhesió del Principat d'Andorra a:

- L'Organització Mundial de la Propietat Intel.lectual (OMPI).
- La Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT).
- L'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO).
- L'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl.lit (EUTELSAT).

La Comissió ha acordat d'informar-les favorablement la qual cosa us comunico als efectes escaients."

El M.I. Sr. Síndic General:

Passaria la paraula al Sr. Marc Vila.

El M.I. Sr. Marc Vila:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Consell General examina avui quatre propostes d'adhesió a quatre altres organitzacions internacionals presentades pel Govern. Continua així el procés iniciat ara fa gairebé un any amb l'ingrés d'Andorra a les

Nacions Unides i que no és altre que el de la progressiva incorporació del nostre país a la vida internacional. Una incorporació que hem d'anar fent amb les dosis de prudència necessàries, però també amb el convenciment. I només des d'una estreta interrelació entre la nostra política exterior i la interna podrem consolidar dia a dia tant el nostre reconeixement internacional com l'actualització i evolució de les nostres estructures internes, donant així resposta als molts reptes que el nostre país té plantejats, tot això des d'una forma coherent amb el que s'esdevé en el nostre entorn.

Deia el Sr. Cap de Govern en el seu discurs d'investidura que la nostra presència externa complia una doble funció, com a finalitat i com a eina. Com a finalitat, a cada pas que fem en la vida internacional, ja sigui establint relacions diplomàtiques amb nous països o entrant a formar part d'organitzacions internacionals, estem reafirmant la nostra personalitat estatal. En aquest sentit, l'ingrés a les Nacions Unides va marcar un punt d'inflexió essencial, d'una banda significava la possibilitat d'intercanvis polítics i diplomàtics regulars i ràpids amb la majoria dels governs del planeta; d'altra banda, obria la porta a tot l'entrellat internacional que gira a l'entorn de les Nacions Unides.

UNESCO i UIT, dues de les organitzacions sobre les quals avui examinem la nostra adhesió, són dos organismes que dins de l'esperit de cooperació internacional marcat per les Nacions Unides s'ocupen sectorialment d'educació, ciència i cultura la primera, i de telecomunicacions, l'altra.

L'altra dimensió que té la nostra presència exterior és el seu caràcter instrumental. Ser presents als principals fòrums internacionals és i ha de ser útil, i jo diria que gairebé imprescindible, per resoldre millor els nostres reptes interns.

L'adhesió a l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI) i a l'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl·lit (EUTELSAT), organismes d'un caràcter més reduït i tècnic que, per exemple, la UNESCO, illustren bé aquest altre aspecte.

El nostre desplegament exterior, en tant que país petit, ha de regir-se, doncs, pel principi general de reafirmació de la nostra estatalitat a un cost sostenible per millor proveir l'evolució de la vida política social interna.

Pel que fa a la UNESCO, és de tots coneguda la importància que ha anat prenent aquesta organització, malgrat que a vegades els seus excessos de burocratisme i de gegantisme, en l'extensió i l'intercanvi en el terreny de l'educació i de la cultura. Sent presents a la UNESCO, Andorra podrà seguir de prop les recomanacions sobre patrimoni natural i sobre d'altres aspectes i gau-

dir d'assessoraments d'especialistes en matèria legislativa i en totes aquelles altres matèries de l'àmbit d'aquesta organització que ens convinguessin.

D'altra banda, i amb la lògica de l'intercanvi necessari entre les nacions, podem també integrar-nos en els programes internacionals que anem identificant progressivament com a més adients a la nostra realitat, i presentar els nostres propis models, que tot s'ha de dir, i en la recent visita dels Ministres d'Afers Socials i de Cultura i d'Educació a París, s'ha de tenir present que ja ha estat objecte d'atenció per part de responsables de la UNESCO.

Pel que fa a la UIT, a ningú no escapa la creixent importància que tenen en el món d'avui les telecomunicacions. Ser a la UIT ens permetrà augmentar el rendiment dels serveis de telecomunicacions, aclarir el tema de l'atribució de freqüències i contribuir a perfeccionar les instal·lacions i xarxes de telecomunicacions, gaudint en tot moment d'interlocutors qualificats.

En el cas de l'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl·lit (EUTELSAT), la nostra adhesió ens permetrà d'entrar dins la xarxa europea de telecomunicacions per satèl·lit i, per tant, gaudir de les assignacions orbitals i del lloc que ens correspon com a Estat en aquest sector punta de l'economia de finals de segle.

Finalment, l'adhesió a l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual ens proporciona la possibilitat, a un cost ínfim, de construir el nostre propi sistema de registre de patents i marques i de drets d'autor al ritme que creiem convenient. He de recalcar que l'adhesió al Conveni d'Estocolm, que és el que institueix l'OMPI i que avui examinem, tan sols ens situa en el marc adequat per poder bastir la nostra legislació i els nostres registres amb l'assessorament gratuït dels tècnics de l'organització. En una segona etapa i a la nostra conveniència, podem prioritzar i adherir-nos a alguns dels altres convenis parcials que poden acabar de completar la nostra estructura definitiva en matèria de propietat intel·lectual amb enorme guany per la seguretat jurídica a Andorra en aquest camp.

Com ja vaig tenir ocasió d'informar reiteradament en una recent compareixença a la Comissió d'Exteriors, els avantatges de la nostra adhesió a les dues darreres organitzacions EUTELSAT i OMPI, poden tenir una repercussió immediata a nivell de captació de nous ingressos per les finances públiques, d'aquí que el Govern hagi optat per presentar-les a consideració d'aquesta Cambra en aquest primer període de sessions.

Per acabar, m'agradaria tornar a posar de relleu el principi general que guia les actuacions del Govern en

matèria internacional. Reafirmar la nostra estatalitat a un cost sostenible, com un dels elements que han de dinamitzar de forma important la nostra evolució política i econòmica interna.

Estiguin segurs, Molt Illustres Senyors, que la direcció internacional que ha pres el Govern en matèria d'organitzacions internacionals no és altra que la d'adherir-nos a les organitzacions que considerem que tenen aquesta doble funció: servir-nos com a finalitat per consolidar-nos internacionalment i com a eina per assistir-nos i homologar la nostra vida interna, tenint en compte les nostres especificitats. Això ho hem de fer amb prudència, amb els graus de gradualitat que pertoquen atesa la nostra poca tradició internacional, i amb l'esperit de trobar en tot moment els punts de convergència imprescindibles perquè la nostra política exterior sigui fruit d'un consens ampli, que hem pogut anar trobant en les tres presències i compareixences d'aquest Ministre a la Comissió d'Exteriors en aquesta primera legislatura i que quedi clar, davant dels altres governs, que Andorra sap bé el que es juga quan surt fora de les seves fronteres.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, al debat.

Pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, en primer lloc manifestar que en línies generals compartim l'exposició del Sr. Ministre d'Afers Exteriors, pel que fa a les finalitats, els objectius i també a la dimensió del que ha de ser la representació exterior.

Jo voldria recordar aquí el consens que es va establir en el seu moment en el si de la Comissió d'Exteriors, consens entre totes les forces polítiques, consens també amb la Sindicatura i també entenem amb el Govern. I més enllà de la ratificació que avui ens ocupa, voldria senyalar que darrerament hi ha hagut algun malentès, voldria pensar que aquest malentès serà únicament anecdòtic i així ho espero. Crec que ens convé a tots refermar la nostra imatge exterior, una imatge exterior d'unitat i crec que tenim damunt de la taula problemes importants, qüestions fonamentals, i aquestes qüestions fonamentals només poden ser abordades des d'una actitud que sigui participativa, que sigui de compromís i que sigui oberta i no d'una actitud d'una certa desconfiança com la que a mi em sembla en alguns moments veure per part del Govern.

En fi, jo crec, sense voler donar lliçons a ningú, evidentment, que seria millor una actitud de fer participar les diferents forces polítiques abans de tirar endavant segons quins projectes i no d'esperar a veure si —per dir-ho d'una manera molt directa— s'atreviran, doncs, a carregar-se el que nosaltres tirem endavant. Jo crec que aquesta no és la bona actitud i dic això de forma preventiva. Espero que algun malentès que hi ha hagut serà únicament una anècdota i que entre tots sabrem rectificar aquesta actitud.

Jo crec que hi ha una voluntat de compromís en el si de la Comissió de totes les forces de tirar endavant el país, de reafirmar la imatge exterior d'Andorra i crec que val la pena que fem una reflexió tots plegats al respecte.

Finalment, només voldria dir pel que afecta IDN, que ens ha arribat per diferents vies, que som una mica els tiquis miquis, que sempre hi ha cosetes en què no estem d'acord. Només dir que creiem que fem això en l'exercici i el compliment estricte del que és la nostra funció parlamentària, que ho continuarem fent, perquè si aquesta és la nostra actitud ho és perquè entenem que pot ajudar, més enllà de veure el que fem com a manies més o menys estranyes, a millorar el necessari consens i la governabilitat del país.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Vist que els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides tenen dret a formar part de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, que entre els seus objectius i funcions l'Organització es proposa contribuir al manteniment de la pau i de la seguretat tot fomentant mitjançant l'educació, la ciència i la cultura, la col·laboració entre les nacions i garantir als estats membres la independència, la integritat i la diversitat fecunda de llurs cultures i llurs sistemes d'educació, l'Agrupament Canillo-Massana aprova la proposta d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura. Des d'aquí incitem el Govern perquè constitueixi, segons preveu l'article 7 del Conveni de la UNESCO, un comitè nacional de cooperació integrat per representants del Govern i pels principals grups nacionals interessats en els

problemes de l'educació, de la recerca científica i de la cultura.

Com a Estat membre de l'Organització de les Nacions Unides tenim dret a esdevenir membres de la Unió Internacional de Telecomunicacions, prèvia ratificació del Conveni.

Tots recordeu les dificultats que Andorra va trobar en l'anterior demanda d'adhesió, ja que per als estats que no són membres de les Nacions Unides cal que la seva sollicitud d'admissió en qualitat de membre de l'ONU hagi estat admesa per 2/3 dels membres de l'Organització de les Nacions Unides, i que es considerarà que un membre s'absté si no respon en el termini de quatre mesos a comptar del dia en què va ser consultat. Em sembla recordar que a l'última resolució d'adhesió van faltar cinc vots.

Estem d'acord amb el Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT).

L'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl·lit (EUTELSAT), proporcionarà a Andorra tècniques de telecomunicacions més adequades, mitjans més eficaços i més econòmics, en la mesura sempre compatible amb la utilització més eficaç i equitativa de les freqüències radioelèctriques com també de l'espai orbital. A tot això també hi som favorables.

Finalment, el nostre Grup parlamentari també està a favor de l'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI), que ha de permetre la protecció de la propietat industrial i la protecció de les obres literàries i artístiques.

Confiam que el Govern presentarà en un breu termini a aquesta Cambra un Projecte de llei que reguli aquesta matèria i que permetrà recaptar per part de l'Administració ingressos suplementaris de què tots hem parlat en els nostres programes electorals.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana, passo la paraula al Sr. Manuel Mas.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

Davant d'aquests Projectes de llei que hem d'examinar avui, com ja ho ha manifestat el mateix Ministre en la seva intervenció i els companys que l'han precedit, entenc que des de la Comissió d'Exteriors s'ha fet la tasca que des d'un bon principi s'havia manifestat, de

mantenir un consens. Avui l'aprovació d'aquestes quatre propostes ens dona peu a poder parlar en aquesta Assemblea tant dels aspectes particulars com alguns dels aspectes generals que ens afecten.

En algun dels Projectes de llei ens trobem que fem la feina que s'hauria d'haver fet abans. L'antiga legislatura —i és només una constatació— potser hagués hagut d'aprovar prèviament l'adhesió a algun dels organismes que ja s'ha fet; no fem altra cosa que esmenar una situació que s'havia creat. Ho fem, de totes maneres, en tot l'aspecte positiu i sense cap altra intenció, perquè en definitiva es tracta d'aspectes positius pel nostre país.

El consens de què sempre s'havia parlat des de la Comissió d'Exteriors tenia un motor inicial que el feia marxar i és la voluntat de tots els Grups parlamentaris de col·laborar en el que creiem que és un tema complex, delicat, però també important pel nostre país com són les relacions exteriors.

Com ja s'ha fet esment des dels escons d'IDN, i penso que no són els únics tiquis miquis, hem tingut problemes darrerament en alguna qüestió, en la qual avui no cal entrar, perquè penso que els debats en aquesta Assemblea han de tenir l'elegància, l'ètica de no baixar a segons quins nivells, però que estan presents en tots.

És obvi que amb aquesta actitud de compromís i de confiança de què parlava el company d'IDN, hem de tenir ben presents aquestes qüestions i hem de procurar eliminar segons quins aspectes que poden malmetre aquesta voluntat de cooperació que hi ha. El company d'IDN ha parlat de forma preventiva. Des d'aquest lloc dels escons també ho vam fer així, però amb l'avertiment que de cara al futur, si es va reproduint aquesta manca d'informació, aquestes nebuloses amb les quals ens trobem que malgrat les compareixences que ha pogut fer el Sr. Ministre i malgrat l'esperit col·laborador i obert del propi Ministre i de la pròpia Comissió, hi ha hagut algun extrem que encara avui no hem pogut aclarir, doncs, en el futur no tindrem altre remei que utilitzar els mitjans que el Reglament de la Cambra ens permet per intentar aclarir i, si convé, oposar-nos als aspectes que siguin pertinents.

Amb això no volem dir, i suposo que també interpreto d'aquesta manera el que ha manifestat el representant d'IDN, que pretenguem fer cap interferència a l'acció del Govern, ni que pretenguem immiscir-nos en les seves competències. Tot al contrari, sabem i coneixem quines són les competències del Govern en aquest aspecte i, per tant, que té tota la llibertat de fer el que cregui convenient en la direcció de la política exterior del país. No podem oblidar, per això, que hi ha un compromís de consens que fins ara hem mantingut, jo

penso que amb més dificultats de les que vostè ha dit Sr. Ministre. Penso que hem tingut en algun extrem alguna dificultat, però bé l'hem anat mantenint entre tots i, per tant, de cara al futur hem de procurar aquest consens.

Entrant en algun aspecte particular, trobarem, per exemple, que l'adhesió a la UIT és una adhesió esperada, una adhesió desitjada, per la qual fa onze anys es va lluitar d'una manera ferma i decisiva i que no es va poder aconseguir. Per tant, ara hem de celebrar tots plegats que Andorra hagi assolit aquesta representació en aquest organisme. Aquest èxit, per això, no ens ha de fer amagar els problemes importants que se'ns poden presentar, i ens trobem amb un aspecte, de què a la Comissió d'Exteriors ja hem començat a parlar, dins de les nostres limitacions, perquè la Comissió d'Exteriors té moltes limitacions, tenim moltes dificultats per poder fer la feina que voluntàriament i amb tota bona fe intentem fer.

Al mes de setembre de 1994 hi ha una Assemblea general d'aquest important Organisme, en què òbviament Andorra hauria de manifestar, com ha dit el Sr. Ministre, la seva situació pel que fa referència a les freqüències i a les posicions orbitals. No voldria ser, com ja s'ha dit aquí tiquis miquis, però tant la Llei de la radiodifusió i televisió com la mateixa Llei de l'ENAR, manifesten que tot el que fa referència a les freqüències, canals i posicions orbitals dels satèl·lits geo-estacionaris està a la disposició del Consell General, fins i tot la Llei de radiodifusió i televisió diu en l'article 4 de l'Estatut de l'ENAR: "el Consell General en pot disposar sense restriccions". Ara ens trobem que, és clar, com ja han manifestat abans els companys d'UL sobre el nostre Reglament, avui s'acaben les sessions d'aquesta Assemblea i no les podem reprendre fins al mes de setembre del 94, quan ja ens trobarem al damunt d'aquesta Assemblea tan important. Demanaria que amb aquesta bona voluntat que s'ha manifestat fins avui, es trobi la fórmula per mirar que el Consell General també pugui participar en la presa de decisions d'aquest sector tan important.

Passarem per damunt el tema de l'EUTELSAT, perquè ja ha estat prou comentat.

Amb el tema de l'OMPI, personalment vull agrair la col·laboració que vaig rebre del Sr. Ministre en alguns aspectes que nosaltres teníem en la comprensió. Ho vam poder resoldre perfectament i efectivament. També estem i ens manifestem favorables a l'adhesió a aquest Organisme. També demanarem, com ja s'ha fet, una intervenció al més ràpid possible perquè el nostre registre de patents i marques i la nostra Llei es pugui tirar endavant al més aviat possible.

Acabaria només dient que malauradament ens assabentem de les coses massa sovint per conductes que, al nostre entendre, i com ja s'ha manifestat en la Comissió d'Exteriors, no són les habituals. S'ha fet avui menció d'un mitjà de comunicació, generalment ben informat, em sembla que aquesta ha estat l'expressió que s'ha utilitzat, que és el conducte habitual pel qual coneixem les situacions. El Sr. Ministre ens ha parlat d'una interrelació entre les qüestions exteriors i els fets interiors. Bé, jo avui podria dir que mentre esmorzava, que és quan acostumo a llegir aquest mitjà de comunicació, m'he sentit molt satisfet i molt alleugerit, perquè m'he assabentat que Andorra ha firmat un tractat amb la Xina.

Bé, dins de reafirmar la posició estatal d'Andorra, pot ser una cosa important, però m'he sentit més tranquil, perquè en el diari es diu que hi ha un pacte de no agressió, no deixa de ser important que Xina reconegui que no ens pot agredir perquè pobres de nosaltres si passés alguna cosa d'aquestes. Però a mi em sembla que estem sortint una mica del debat i d'allò que realment el ciutadà del carrer vol i desitja i jo no sé si ens segueix massa el ciutadà del carrer. Jo no sé si el ciutadà del carrer avui amb aquesta notícia pot estar gaire satisfet, perquè de la mateixa manera, Sr. Ladislau, que ens hem assabentat d'aquest pacte amb la Xina, avui el mateix mitjà de comunicació publica una cosa que penso que és molt preocupant: tres declaracions de fallida, estem sortint a fallida diària. Em diran quina relació té una cosa amb l'altra. Té la relació que potser ens estem ocupant massa dels aspectes exteriors i estem oblidant massa els aspectes interiors. I en aquest moment, al ciutadà em sembla que li preocupa molt més resoldre els seus problemes quotidians més enllà d'un acord amb la Xina.

Amb tot i això, des del grup parlamentari del CNA, i com ja s'ha manifestat en la lectura que s'ha fet de la carta del President de la Comissió d'Exteriors, aprovem i recolzem la ratificació dels Projectes de llei que avui es presenten.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, vist que hi ha hagut una al·lusió un cop més al Reglament del Consell, em permeto fer una lectura de dos articles del Reglament, perquè no voldria que això es reiterés a cada intervenció de cada Conseller.

Primer, manifestar que el Sr. Manuel Mas, no ha esgotat el temps que el Reglament li dona.

Segon, la disposició final segona diu: "que el Consell General es regirà exclusivament per les normes de la

Constitució, les d'aquest Reglament i les contingudes en les Lleis", i això vaig jurar el dia en què vaig jurar el càrrec.

A dins de les disposicions finals, la primera diu també: "que la reforma d'aquest Reglament es durà a terme exclusivament per iniciativa del Consell General a proposta de dos Grups parlamentaris o d'una cinquena part dels Consellers Generals, que hauran de presentar a la Sindicatura un text articulat amb les modificacions que es presentin"; jo crec que està al l'abast de cadascun dels Consellers d'aquesta Cambra, en tot cas, de proposar les modificacions escaients. Llavors demanaria que no es tornés a reiterar, ja que des de l'inici de la legislatura periòdicament s'ha anat sentint això, i que realment es centrés el debat sobre el que s'està tractant, i en tot cas el dia que s'hagi de discutir sobre el Reglament, posem el Reglament sobre la taula i discutim.

Tot seguit, passaré la paraula al Sr. Jaume Bartumeu per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Jo no parlaré del Reglament perquè, a més a més, aquest Reglament, jo en el seu moment vaig poder participar a elaborar-lo, però em sembla que el debat d'avui, penso que els companys que m'han precedit, especialment els dos que són membres també de la Comissió d'Exteriors, el Sr. Vicenç Mateu i el Sr. Manuel Mas l'han situat molt bé en el nivell de preocupació compartida pel conjunt de Grups parlamentaris que en aquesta Comissió ens vam marcar des del primer dia: aquesta voluntat que ja s'ha manifestat aquí de voler mantenir per damunt de tot el consens en una matèria que afecta l'interès nacional o, dit d'una altra manera, una matèria que s'ha de considerar que afecta temes d'estat.

A partir d'aquí, els objectius generals que ha senyalat el Sr. Ministre, el nostre Grup parlamentari no cal dir que els comparteix, entre altres coses perquè en l'essència estaven en el discurs d'investidura que amb les matisacions que vam fer nosaltres vam votar; per tant, el problema no es planteja aquí. El problema es planteja més aviat en la manera de procedir i d'actuar i, sobretot, en la manera de concretar aquest consens en les relacions entre el conjunt de Grups parlamentaris, i en aquest cas present a la Comissió d'Exteriors i el Govern. Aquí és on hi ha hagut una sèrie de problemes, i crec que els companys que m'han precedit han fet bé d'esmentar-los, perquè altrament el ciutadà del carrer pot tenir la impressió que aquí no passa mai res, i

realment si passa alguna cosa el ciutadà del carrer té dret a saber-ho i la nostra obligació és dir-ho.

En el tema concret dels tractats i peticions d'adhesió que es sotmet avui aquí, no cal dir que hi estem d'acord i que considerem que s'ha fet el que s'havia de fer i que anem a unes adhesions que són convenients pel país. Tanmateix, jo voldria matisar una de les referències que ha fet el Sr. Ministre: la informació no ha estat abundosa ha sigut la seva paraula, clar entrarem aquí en l'àmbit del subjectivisme; jo crec que més aviat ha estat escadussera i moltes vegades ha estat minsa la informació, però en tot cas el consens futur és el que crec que preocupa el nostre Grup i crec poder pensar que preocupa el conjunt d'aquesta Cambra.

En la darrera compareixença del Sr. Ministre, el Govern va promoure o es va trobar al mig, en tot cas hi vam participar tots, d'un debat d'interpretació del text de la Constitució amb relació a la política exterior. Efectivament, la Constitució diu, abans s'hi ha fet referència aquí, que és el Govern el que ha de dirigir la política internacional, efectivament, però —com molt bé ha dit el Sr. Ministre abans— la política internacional d'Andorra ha d'estar al servei i lligada amb la política interior. La política interior del Govern ha de respondre a un acord majoritari dins de la Cambra i, traslladat a la política exterior i per voluntat dels Grups parlamentaris, hagin o no votat la investidura del Govern, hauria d'intentar respondre a un consens fins i tot més ampli que el de la política interior. A partir d'aquí, el Consell, amb la interpretació del text i respectant el paper del Govern, té una altra obligació constitucional que és la del control de l'actuació de l'executiu i, d'altra banda, en el tema dels tractats internacionals i disposicions de la Constitució i disposicions del mateix Reglament d'aquesta Cambra que estableixen quin ha de ser el paper del Consell.

El que el nostre grup no voldria, i no en vull assumir cap paternitat perquè crec que és el que cap grup no voldria, és trobar-nos en la desagradable situació futura que el Govern hagi negociat determinats tractats internacionals i que els Grups parlamentaris ens trobem en la indefugible obligació política d'haver de postular el retorn del text al Govern, perquè com sabem —i abans he fet referència al procediment reglamentari atípic de tractar els tractats internacionals— no s'hi poden fer com és normal esmenes parcials. Si passés això, la credibilitat exterior del nostre país ens donaria una patcada. I això és un dels temes que en la darrera compareixença del Sr. Ministre a la nostra Comissió, penso que va sortir a relluir.

Preocupa diferents Grups, en tot cas preocupa el nostre, l'actual negociació en curs de la qual no se'ns ha donat informació ni abundosa, ni escadussera, ni min-

sa sinó que pràcticament nulla d'uns tractats sobre trasllat de persones condemnades, el resultat de la negociació dels quals podria plantejar seriosos problemes. Si el consens es fes abans, o almenys s'intentés o almenys s'informés suficientment ens podríem estalviar problemes després. Encara som a temps de solucionar-ho i per això —ho dic aquí— jo crec que els consensos han de ser previs.

Finalment, hi ha un tema del qual —avui acabem el primer període de sessions— el Govern no ha parlat: és el tema exterior i que va lligat amb la intervenció que ha fet, el company Manuel Mas, que és el tema de les relacions amb la Comunitat Europea. Ja en una primera compareixença del Sr. Ministre, el conjunt de forces representades a la Comissió vam manifestar una inquietud pel que feia a la necessitat d'estudiar aquesta qüestió. No volem pas dubtar o afirmar que el Govern no se n'hagi cuidat; en tot cas, el que sí que podem afirmar és que el Parlament no en sap absolutament res d'aquesta qüestió i això és preocupant.

Dit això, reitero que el nostre Grup considera positiu per la consolidació de la personalitat internacional d'Andorra i, fins i tot, positiu per l'evolució de la seva economia en funció de quins siguin els tractats que avui es sotmeten a aprovació, la seva ratificació i en aquest sentit el nostre vot.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Lliberal: Sr. Marc Forné.

El M.I. Sr. Marc Forné:

Gràcies, Sr. Síndic.

La intervenció del Sr. Ministre, l'hem trobat encertada per tal com ha repetit alguns dels arguments que nosaltres anem dient sobre prudència, sobre un escament en el temps en totes les adhesions internacionals, i esperem que aquestes intencions manifestades pel, Sr. Marc Vila, siguin les que tradueixin l'acció del Govern.

Nosaltres coincidim plenament amb el que ha dit aquí el company Manuel Mas i també el Sr. Jaume Bartumeu, els dos Consellers, perquè som membres de la Comissió d'Exteriors, en absència del senyor Francesc Cerqueda. Nosaltres els Lliberals també estem informats naturalment de tot el recorregut d'aquesta Comissió que ha treballat molt, malgrat la informació escadussera com s'ha dit molt bé.

Quant als tractats que se'ns presenten avui, naturalment estem d'acord amb ells i celebrem que hagin arribat prou aviat. Només em referiré parcialment al de l'OMPI, en el sentit, i em congratulo que puguem tenir assessoraments gratuïts, que crec que ja és hora, perquè en aquest país últimament dóna la sensació que som els nous rics d'Europa, encomanant assessoraments, a tot arreu, més aviat cars. Si és veritat, perquè no m'ho acabo de creure, Sr. Marc Vila, que tindrem assessoraments gratuïts, però en fi sempre hi ha un cost sigui el que sigui.

El que sí que voldria dir és que el dilluns, dia 27 de juny de 1994, el Ministre Sr. Dalleres, ens va dir que la preparació de la Llei de marques estava prou avançada per presentar-la el mes de desembre de 1994. Jo crec que si està prou avançada per presentar-la hauria de ser presentada al mes de setembre i no al desembre. Ja que ens adherim ara a l'OMPI, tindran tota la documentació necessària dels 200 no sé quants estats que hi ha al món, que tenen —suposo— la Llei de marques feta; per tant, no crec que haguem d'esperar al mes de desembre per tenir una proposta de Llei ràpidament, perquè és una de les poques propostes de Llei que com, ja hem dit d'altres vegades, pot proporcionar aviat ingressos importants, perquè la primera inscripció de totes les marques mundials significarà un treball fort, però un treball remunerat i interessant. Si el fem aquest exercici, tant de bo. Jo crec que val la pena que amb aquesta Llei es faci un esforç suplementari d'eficiència i del que faci falta per portar-la al més aviat que es pugui a aquesta Cambra, fins i tot amb procediment d'urgència.

Finalment, només voldria dir que dels altres convenis, evidentment, que el de la UIT és el més esperat i el de la UNESCO no hi ha res a dir, naturalment, com el de l'EUTELSAT. Només vull fer una referència a l'explicació que ha fet el company Manuel Mas, que mereixia més comentaris que el que ha fet, el Sr. Síndic, que només s'ha referit al problema del Reglament. Nosaltres compartim totalment el que ha dit, el Sr. Manuel Mas, fins i tot la referència al Reglament. I vull dir que el Sr. Síndic té tot el dret a proposar que no parlem tant del Reglament i nosaltres tenim tot el dret a parlar-ne sempre que vulguem per una raó, perquè cada vegada que en parlem dient que no ens agrada farem constància d'una mancança, després una altra i una altra, i al final de l'any els Grups que vulguem recollirem totes aquestes mancances de les actes del Consell, les recordarem i les portarem aquí perquè es puguin reformar. És a dir, que no crec que sigui necessari no parlar-ne més del Reglament; al contrari, n'hem d'anar parlant com hem de parlar de totes les coses que ens interessin. Dit sigui amb tot el respecte de la seva opinió com és natural.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Ladislau Baró, per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el nostre Grup parlamentari, en primer lloc, voldria remarcar que es congratula de la proposta d'adhesió del Principat d'Andorra, que el Govern ens fa arribar a aquesta Cambra, a diferents organismes internacionals. Penso que el Sr. Ministre ha valorat molt bé quines eren les implicacions que de cara a diferents sectors del nostre país podria tenir la nostra presència dins d'aquests organismes, tant pel que fa a l'àmbit de l'educació i la cultura, com a l'àmbit econòmic en el cas de l'OMPI, o a l'àmbit de les telecomunicacions en el cas dels altres dos tractats, a propostes d'adhesió que tenim avui sobre la taula; per tant, en aquest sentit, no m'estendré més. Sí que remarcaria que amb aquestes adhesions el que fem és continuar avançant en la nostra creixent presència internacional, reforçant el nostre paper dins el concert de les nacions, que ho hem de fer, com molt bé ha dit el Sr. Ministre o alguns Grups parlamentaris, des de les nostres possibilitats, tenint en compte sempre la nostra escala, les nostres dimensions, i, bé, entenc que en aquest sentit avui és un dia important per Andorra de cara a aquesta consolidació exterior.

D'altra banda, i en el curs del debat que està tenint lloc avui aquí, han pogut sortir algunes de les qüestions que han planejat o que han surat dins de la feina o dins la dinàmica de la Comissió de Política Exterior. Jo entenc que hi ha hagut un esforç molt positiu per part del Govern per tal de treballar conjuntament amb la Comissió. Hi ha hagut varies compareixences del Sr. Ministre. Si bé també entenc, i així ho he fet constar dins la pròpia Comissió, que de vegades potser la comunicació no ha estat prou bona, en algun cas anecdòtic o hi ha hagut alguna interferència o potser s'havia d'haver fet servir canals d'informació formals i propiciar que la Comissió no s'assabentés de determinades notícies per vies una mica oficioses o heterodoxes o informals.

Jo entenc que els Consellers Generals tenim el dret de ser tiquis miquis, de ser escrupolosos, i hem de controlar completament la feina de l'executiu i la feina de les pròpies Comissions, però, a la vegada, també hem de saber separar el que és important del que és accessori, i de vegades no penso que es puguin trencar

consensos en grans línies d'estat, sobretot en política exterior, a canvi de posar molt de relleu aquestes petites interferències que hi han sigut, que hem de tractar de corregir-les, però que, en tot cas, no han de ser l'arbre que ens tapi el bosc de les grans decisions en matèria de política internacional, que en queden moltes a prendre. Jo entenc que el Govern haurà de continuar fent un important esforç de diàleg i de consens amb el Parlament a fi que, bé, quan s'hagin de prendre aquestes decisions en matèria internacional, sobretot penso ara en un tema que ha senyalat el Sr. Jaume Bartumeu —que és la negociació amb la Unió Europea— doncs, caldrà buscar el més ampli suport, si pot ser unànime, de la Cambra.

D'altra banda, quan es parla de política exterior en primer lloc, i també s'ha dit aquí, s'ha de vigilar molt respecte a la Constitució, respecte al propi Reglament del Consell. Això s'ha fet, però, d'altra banda, s'ha de mirar de construir aquest consens de forma prèvia, perquè no es tracta únicament de respectar escrupolosament el Reglament ni la Constitució, evidentment tots hem jurat fer-ho, sinó de trobar una mica els mecanismes de negociació política que permetin que arribin les decisions al si del Consell General al més païdes possible i al més madurades possible.

No estic, en canvi, gens d'acord quan es critica per excés la tasca que es fa des del Govern d'Andorra en matèria exterior. No hi estic d'acord, perquè penso que s'estan fent activitats molt importants i, bé, jo entenc que potser el que passa una mica és que el Govern té molta tendència a explicar la seva activitat en política exterior i de vegades potser no explica tant la seva activitat en política interior. En tot cas mai penso que es pugui criticar la feina que està fent el Govern per excés sinó que, en tot cas, en algun cas determinat es podria criticar per defecte que, en tot cas, seria defecte de política informativa i no defecte de feina que s'estigui fent.

Després, intentar interconnectar malèvolament l'actual situació econòmica del país amb la feina que fa el Govern en política exterior, em sembla que no ajuda gaire a clarificar a l'opinió pública la situació real, tant de la consolidació de l'Estat andorrà com l'autèntica situació econòmica del país.

Bé, fetes aquestes remarques, simplement i amb tota cordialitat, voldria felicitar el Govern pel fet que hagi defensat prèviament les seves iniciatives, en aquest cas en matèria internacional, i voldria suggerir que cada vegada que presenten un Projecte de llei hi hagués una mica el costum que el Govern fes una defensa prèvia del contingut i de les principals virtualitats que el Projecte de llei que presenti en cada cas consideri que

té. Penso que això ajudaria a enriquir de forma notable els debats en aquesta Cambra.

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Acabat el torn... sí, per allusions: Sr. Marc Vila.

El M.I. Sr. Marc Vila:

Molt breument només, pel que fa al Sr. Vicenç Mateu, que tingui per segur que el Govern no té cap mena d'actuació o actitud de desconfiança. Al contrari, també ho he dit les tres vegades que he comparegut davant de la Comissió, que la voluntat de consens és una voluntat real i que si alguna vegada hi ha hagut alguna manca de sensibilitat o d'informació és potser perquè encara no hem trobat el canal exacte, el moment exacte en què segons quin tipus d'informació ens hem de passar i que això, si ha estat així, ha estat només per un sentit de responsabilitat no per cap mena de desconfiança.

Pel que fa a les nebuloses del Sr. Mas, a mi l'únic que se m'acut és que ens ha deixat en dubte sobre quines nebuloses s'estava esmentant i tampoc m'ha quedat clar si les nebuloses eren referides al Govern o eren referides a les relacions entre els Parlamentaris o el President de la Comissió.

Dit això, el tema més important del que s'ha dit en general en les diferents intervencions dels Consellers, que és si s'ha de fer o no un consens previ o un consens posterior, i aquí torna a ser una mica una qüestió de responsabilitat i de claredat d'idees quant al que és la separació de poders, m'alegro que el Sr. Mas hagi dit diverses vegades que no vol interferir en la direcció de la política internacional que té el Govern.

El que passa és que penso que estem seguint de moment el pacte que va haver-hi a finals de la legislatura passada entre la Comissió Permanent, amb la presentació dels Coprínceps i el Govern sobre l'obertura de negociacions. La presentació al Consell de les propostes d'adhesió, diu concretament el primer punt: "el Govern obre negociacions i presenta al Consell la proposta d'adhesió a un organisme" i em penso que pertoca i és exclusiva feina del Govern d'iniciar les negociacions i tenir les idees inicials sobre el que en cada moment s'ha de tractar, d'altra manera, si no, s'hauria de fer potser un Govern previ al Govern per decidir quines actuacions s'haurien de fer o un Govern posterior al Govern per veure si aquesta és la bona línia. Jo penso que és clar, i no només a nivell ideal, sinó que s'ha de portar a la pràctica que el Govern té

la iniciativa de la política internacional. Que, evidentment, tan aviat com s'han obert negociacions o tan aviat com hi ha textos fixats o primers contactes, s'ha d'informar i de fet tenim tot l'interès a informar al més ràpidament el Consell sobre aquestes temes i que aquesta informació que el Govern està disposat i penso que ha de fer-ho amb el Consell General també ha de ser recíproca en qualsevol cas.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per allusions: Sr. Manuel Mas.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Només dues qüestions. No m'he explicat bé, ja ho veig Sr. Ministre, no voldria entrar en el detall, perquè penso que no és correcte, però vostè sap a quines nebuloses em refereixo quan parlant del tema de la UNESCO se li han fet diverses preguntes en el si de la Comissió i vostè o no ha sabut contestar, perquè no ha volgut o perquè no ha pogut, o ha contestat amb evasives i no hem pogut tenir les respostes concretes que des de la Comissió d'Exteriors li demanàvem precisament a través de les informacions rebudes per canals no habituals de què parlava el Sr. Baró. Per tant, m'estranya que em respongui amb això. De totes maneres li diré, apuntant el que deia el Sr. Bartumeu, que en certes informacions per part seva no ha sigut l'explícit que nosaltres pensàvem que podria ser a nivell d'informació. Potser l'equivocació, evidentment, és nostra.

Pel que fa referència al que vostè deia ara que el Govern inicia tota la direcció de la política exterior i dels contactes que es puguin fer tant amb organismes com amb països, és evident que aquí no hi tenim cap problema i que em sembla que la nostra intervenció no anava per aquí. En tot cas, era una senzilla, una modesta advertència perquè, com ha dit el Sr. Bartumeu, no ens podem trobar un dia aquí que el Govern ens presenti un conveni amb el qual ha pres un compromís i que el Consell General, pels motius que sigui, no el pugui aprovar, amb la qual cosa estariem censurant l'activitat del Govern, però a la vegada estariem fent un mal servei al país perquè tindria repercussions negatives a l'exterior i, per tant, això no convé.

Acabant, Sr. Ladislau Baró, és evident que la política exterior del país és molt important. És evident que en la política exterior del país el Govern ha de tenir una activitat llarga i profunda i que com més coses faci millor, però aquesta política exterior no ens ha de fer oblidar els problemes que hi ha a l'interior. I jo li demanaria, Sr. Baró, que vostè parlés, suposo que ja

ho fa, amb el ciutadà del carrer i veiés el que més li preocupa en aquests moments.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Molt breument, tot i que no se m'ha alludit directament, nominalment sí que m'ha semblat que es parlava entre altres de la intervenció que havia fet el nostre Grup.

La separació de poders, evidentment, nosaltres la respectem, la defensem i la volem mantenir, però tampoc volem abdicar de la part de poder que constitucionalment pertoca al Parlament.

Jo he demanat la paraula no per això, sinó per la referència que ha fet el Sr. Ministre a la nota sobre els tractats internacionals que vam fer la legislatura passada, en la qual jo vaig tenir l'honor de participar. Bé, jo crec —perquè si no continuarem marejant la perdiu que últimament és una activitat a què sembla que ens afeccionem en aquesta casa— que hauríem de dir exactament a què fa referència cada cosa.

Aquesta nota fonamentalment es va fer per evitar problemes en les relacions entre les institucions: Consell General i Govern i els representants dels Coprínceps; perquè tots sabem que la nostra Constitució incorpora una arquitectura una mica complicada a l'hora de la intervenció dels Caps d'Estat en determinats tractats, en altres no, etc. Aquest modus operandi es va pactar i convenir a través de la Comissió Permanent entre la Sindicatura d'aquesta casa i els representants del Coprínceps. Per tant, efectivament, el Sr. Ministre té tota la raó, que la podríem matisar, però tampoc vull fer polèmica. Amb el tema UNESCO i UIT no la tindria, en l'altre té tota la raó. S'ha respectat al peu de la lletra i jo diria que des de el dia que el Sr. Ministre va comparèixer a la Comissió i vam parlar d'això i ha respectat aquesta nota al peu de la lletra.

Però el problema és un altre, el problema és que si mantenim la separació de poders i fem una lectura restrictiva de la nota, efectivament, el Govern estarà complint el seu paper institucional i constitucional, però es pot trobar amb el que he dit abans, i a què ha alludit el company Manuel Mas, que si no s'ha assegurat prèviament pels mecanismes que sigui que té un suport majoritari de la Cambra, en primer lloc, estarà en contradicció amb el discurs d'investidura on es volia fer un consens ampli, però és que, en segon lloc, estarà posant en perill la credibilitat exterior d'Andorra.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha cap més paraula demanada?

Proposaria doncs, vist l'informe i les manifestacions, l'acceptació per assentiment dels quatre tractats.

Resten aprovats.

Passarem al punt número sis de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'estatut orgànic del Servei de Telecomunicacions d'Andorra (STA).

No s'ha rebut al respecte cap esmena al text, doncs proposo l'acceptació per assentiment d'aquesta modificació.

S'accepta.

Passem a l'últim punt, el punt número set que són les preguntes al Govern.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, voldria fer una reflexió prèvia per manifestar una mica la sorpresa del nostre Grup al fet que no s'hagin introduït les preguntes dins de l'ordre del dia que hem rebut els Consellers. Efectivament, la interpretació del Reglament que abans deia. Quan ens ho hem tornat a llegir, intueixo que la Sindicatura ha interpretat —i no vull pas dir que ho hagi interpretat malament— que com que nosaltres també demanàvem la declaració d'urgència, doncs hi ha la possibilitat de distribuir-ho en el darrer moment. Jo només dic la sorpresa, perquè com que ho vam fer amb temps suficient s'hauria d'haver pogut incloure en l'ordre del dia. De totes maneres, estic convençut que si la meua interpretació del Reglament és la bona el Butlletí del Consell publicarà posteriorment, perquè diu el Reglament: "sense perjudici de l'ulterior publicació", les nostres preguntes.

Dit això, com que tot i que les vaig signar jo, perquè estàvem també assajant un procediment, són preguntes que corresponen al Grup parlamentari, la seva defensa la faran els Consellers: Jordi Cinca, Xavier Mora i Maria Rosa Ferrer, per aquest ordre.

El M.I. Sr. Síndic General:

Evidentment, seran publicades en el Butlletí del Consell.

Sr. Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Pel que fa a la primera pregunta, doncs, que feia referència al batxillerat i que concretament deia:

“Pel que respecta al batxillerat, d'acord amb la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà, en quin estadi es troben els treballs encaminats a fixar els diferents cursos del batxillerat així com les matèries específiques de cada opció?”.

Una mica per argumentar el perquè d'aquesta pregunta, i com una prèvia que també pot servir a les tres, dir que la voluntat de Nova Democràcia en elaborar aquestes preguntes és una mica que el Parlament també adquireixi un paper important com a caixa de ressonància, de traslladar a l'opinió pública claredat i resoldre alguns dubtes que preocupen amplis sectors socials. És evident que hi hauria una altra fórmula i és que en aquest cas concret, la Ministra, com ja ha fet en dues ocasions, comparegués davant de la Comissió i donés resposta a tot allò que se li preguntés, però, en aquest cas, vam creure que aquest sistema podria comportar que aquestes explicacions quedessin reduïdes a la Comissió, quan som conscients que preocupen sectors molt amplis.

Centrant-me en aquesta primera pregunta, la seva raó neix en la discussió que vam tenir en la Comissió del Projecte de llei d'ordenament del sistema educatiu. En aquell moment tots els grups vam coincidir, i el propi Govern, en la necessitat que urgentment s'aprovés la Llei, perquè això donava garanties que es pogués iniciar el procediment de reconeixement i homologació dels títols de primera i segona ensenyança que atorga l'Escola Andorrana. Però també en el si de la discussió vam veure que això possiblement no seria igualment factible pel que fa al batxillerat, ja que encara està en un estadi molt més endarrerit pel que fa a la definició del pla d'estudis i de com es desenvoluparà tot l'ensenyament del batxillerat. És, per tant, aquesta la raó que va fer que la pròpia Comissió renunciés en part a ser més detallista en tot l'articulat del capítol tercer, per no impedir a través d'aquest articulat que després el desenvolupament dels plans d'estudis tingués problemes en la seva aplicació i entrés en contradiccions amb la pròpia Llei.

Jo crec que la Comissió, i posteriorment el Consell, va prendre la bona decisió en el sentit de no aprofundir aquest capítol en benefici dels que ja estan àmpliament

acabats i que ja permetran l'homologació per part dels estats veïns, segons ens va informar la Sra. Ministra a l'última Comissió d'Educació. Però això no vol dir que no ens preocupi, i a més preocupa de manera molt important els pares afectats de manera directa, perquè els seus fills estan a punt d'entrar en l'etapa del batxillerat. Doncs, que no ens preocupi saber en quin punt i quins procediments s'estan seguint per arribar a definir els diferents tipus de batxillerats que oferirà l'Escola Andorrana, els seus plans d'estudis i una mica com es donarà sortida a aquesta demanda lògica de tots aquells nens que fa molts anys, a través dels seus pares, van decidir iniciar la seva escolaritat a l'Escola Andorrana.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula a la Sra. Mandicó.

La M.I. Sra. Rosa M. Mandicó:

Per contestar la seva primera pregunta, voldria dir que prèviament als tràmits parlamentaris relatius a la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà, el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports ha anat elaborant un pla de treball respecte al batxillerat de l'Escola Andorrana.

En el transcurs del mes d'abril de 1994, es va realitzar un primer seminari de treball amb la participació de quatre experts d'educació estrangers, dos responsables del sistema educatiu andorrà i jo mateixa. L'objectiu d'aquest primer seminari era dissenyar una proposta d'orientació i de currículum pel cicle de batxillerat, és a dir de 16 a 18 anys, a partir de la realitat andorrana i del disseny curricular que tenim actualment dels nens de 6 a 16 anys. Les conclusions que es van elaborar, vist l'accés posterior universitari dels alumnes, van ser el disseny d'un sistema de batxillerat de tres branques: ciències, humanitats i ciències socials i tecnologia; estructura de les diferents assignatures comunes obligatòries, és a dir, el tronc comú per a cada batxillerat; les assignatures obligatòries i optatives per a cada modalitat, així com les optatives generals complementàries per a totes les branques.

Es va fer una distribució del treball mitjançant encàrrecs concrets a cada membre de l'equip de treball i es va elaborar un calendari de treball.

El segon seminari tindrà lloc al mes de novembre de 1994. La primera versió del currículum serà acabada al mes de desembre de 1994 i es disposarà de la versió definitiva d'aquest currículum al mes de març de 1995 i l'inici del primer curs de batxillerat serà al setembre del 95/96.

Aquí voldria afegir que, de totes maneres, s'han fet reunions amb els pares dels alumnes de l'Escola Andorrana de Santa Coloma, és a dir de la secundària, per informar exactament de quin era el procés de la realització del batxillerat.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha intervenció per part de ningú.

Passaríem, doncs, a la segona pregunta. Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Xavier Mora:

Referent a la segona pregunta volem fer el següent exposat:

“Segons dades no oficials que ens han estat facilitades per sectors implicats a l'Escola Andorrana, sembla ser que el Centre de Sant Julià de Lòria és l'únic en què les necessitats reals estan cobertes.

A Santa Coloma —centre de nova creació— hi manquen espais per a biblioteca i sala lúdica per als alumnes.

A Encamp, les previsions que hi ha denoten que a partir del curs escolar 1995/1996 no hi haurà més places per a alumnes.

A la Massana, ja no hi ha espai suficient per al menjador de primària per al proper curs escolar. Per al curs 1995/1996 mancarà una classe per als nens de 5è.

Segons les mateixes fonts, a Escaldes el problema es veu agreujat i per al proper curs ja manca una aula per a maternal. No hi ha suficients espais per a laboratori i biblioteca.

Nova Democràcia entén que per assolir una bona qualitat en l'ensenyament cal disposar d'espais suficients per poder desenvolupar la tasca educativa i, alhora, incrementar el nombre de personal en la mesura del creixement dels centres escolars.

Si bé som conscients de la despesa econòmica que implica tenir un ensenyament de qualitat propi, especialment per les dificultats econòmiques actuals, entenem que és responsabilitat de l'Estat garantir la qualitat de l'ensenyament ja que el futur i la identitat del nostre país en depèn en gran mesura. Hi ha d'haver diners per a l'educació com n'hi ha per a altres infraestructures estatals essencials. L'educació és també essencial.

No s'ha de permetre sota cap concepte que es pugui reproduir la situació viscuda l'any 1990 en què es va haver d'improvisar espais escolars prefabricats per donar cabuda a la gran demanda d'inscripcions de l'Es-

cola Andorrana. Prefabricats que corren el perill d'esdevenir definitius si el Govern no afronta de manera decidida i valenta el greu problema de manca d'espais escolars que Andorra pateix actualment.

La improvisació no afavoreix el bon desenvolupament de l'educació i de la formació dels nostres infants i joves.

Per aquest motiu, Nova Democràcia formula la següent pregunta al Govern:

Pel que fa a l'increment del nombre d'alumnes que es preveu per al proper curs escolar 1994/1995 a l'Escola Andorrana, en general, quines previsions quant a espais escolars, aules, recursos humans, etc. ha fet o està fent el Govern? Més concretament, què s'està fent o es pensa fer en aquest sentit pel que fa a l'Escola Andorrana d'Escaldes-Engordany?”.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Mandicó.

La M.I. Sra. Rosa M. Mandicó:

Primer li donaré o li ratificaré la informació que acaba de donar. Per tant, les aules de nova creació que tenim en els diferents centres de l'Escola Andorrana per el proper curs 94/95 són: —com molt bé vostè ho ha dit— cap a Sant Julià; una a Encamp; dues a la Massana; a Escaldes Engordany, una per maternal, dues per primera ensenyança, i a Santa Coloma, dues. Ens fa un total de set aules quant a necessitats físiques.

El total d'inscripcions que tenim actualment per al proper curs, és de 209 inscripcions.

A partir d'aquí, és evident que el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports ha valorat totes aquestes necessitats i el que puc dir avui és que de cara al curs 94/95 té resoltes aquestes necessitats immediates tant a nivell del que són els recursos humans com a nivell de les infraestructures escolars per al pròxim curs. Pel que fa als altres cursos hi ha una planificació que es fa conjuntament amb el Ministeri d'Ordenament Territorial, on tenim un pla de treball, amb una planificació a dos o tres anys vista, de totes les construccions que s'estan fent i que necessitem a nivell de les escoles. Aquest document va estar plantejat el dia que vaig estar a la Comissió d'Educació i en vam parlar llargament.

La contractació del personal docent s'ha realitzat mitjançant edicte públic, el proppassat mes de juny de 1994, és a dir, el dia 1 de juny de 1994 van sortir tots els edictes de totes les necessitats, de recursos humans que es necessiten pel pròxim curs.

L'Escola Andorrana d'Escaldes-Engordany, ultra la remodelació actual d'alguns espais, és veritat, és el lloc on més problemes tenim i estem intentant remodelar-los, valorant el que és el cost, el que és la funcionalitat i ser el màxim d'efectius en tot aquest remodelatge que estem fent. Existeix la construcció del nou edifici escolar. És una realitat, es tracta del projecte 550 anomenat nou centre escolar a la parròquia d'Escaldes-Engordany, ubicat entre l'avinguda Fiter i Rossell i la confluència del riu Valira del Nord i Valira d'Orient. S'ha procedit als treballs de desmunt durant l'any 1993, i les seves obres s'han iniciat el mes de febrer de 1994. Actualment, el Govern està negociant amb l'empresa constructora per tal que l'obra sigui acabada al mes de setembre de 1995, vist la necessitat que tindrem d'aules pel proper curs.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Xavier Mora voleu intervenir? No.

Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

El primer punt és per agrair a la Ministra, perquè la repetició sempre és bona, que ens ha tornat a dir el que en la compareixença que havíem fixat i en què ella es va presentar davant de la Comissió, i ens va fer esment responent a tota una sèrie de preguntes que li havíem formulat. Si més no unes preguntes que ja havíem concertat i que responien —hem de fer una mica d'història— a un desig que el dia 2 de maig de 1994 vam convenir. Després —tots ho sabeu— quan vam aprovar la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà, va ser voluntat que periòdicament, i així s'ha convingut, és a dir, que algunes vegades aquesta informació és la sola que amb una certa fluïdesa ens ha arribat. Potser és perquè la matèria que concerneix mereix la pena. Tenim una responsabilitat molt gran quan preparem el futur d'aquest país, i aquí hem de dir que hem tingut la facilitat i fluïdesa i espontaneïtat d'informació, parlo quant a intranquillitats i, sobretot, quan aquesta és intranquillitat legislativa. També he de dir que hi ha tota una sèrie —i aquí voldria trametre les expressions d'alguns dels components de la Comissió— i quan hi ha mèrits, algunes vegades s'ha amagat. I sobretot penso que la Sra. Ministra, ja que hi ha aquesta compareixença, valdria la pena que ens parli de l'Escola d'Infermeria i també de la d'Informàtica per fer esment d'un èxit que arribem a tenir.

Quant al fons, ella ja ha fet l'exposició. Quant a la forma, he de manifestar i he de palesar una cosa que

m'ha sorprès i, com ja ho he dit fa una mica, ja va ser una intenció unànime, una intenció ja no diré de consens, però gairebé d'assentiment de tota la Comissió, de treballar de forma conjunta, contínua i això volia dir que havíem de tenir una informació i que havíem de vigilar —la mateixa Llei ho precisava— i em va estranyar tot i que fins avui no m'han arribat aquestes preguntes a les mans, i l'altre dia hi havia alguna allusió que a nivell de fons els companys d'ND, pretextant que aquesta qüestió s'havia de posar a la palestra per via d'unes preguntes que, amb caràcter urgent, formulaven al Govern.

He intervingut en els dos primers punts, perquè aquests havien fet partida d'una llarga llista de demanda d'explicacions que formulàvem. L'altra va sortir, he de dir que aquesta preocupació de la pregunta que després en llegir-ho he vist que ja havia sortit i la Sra. Ministra en aquells moments ens va donar una resposta que suposo que el Consell la debatrà.

Llavors, anem de cara a la forma, m'ha sorprès aquesta manera de fer, ja que havíem convingut unes modalitats que també podien arribar a nivell d'intranquillitat i de resposta a nivell dels pares, perquè ells són els primers, a través de la compareixença i de la informació que podia donar o la Sra. Ministra o la mateixa Comissió o a través dels divulgatius.

En fi, també ho he de dir, ella també ho ha precisat que hi va haver en el seu moment una intervenció prop de l'Associació de Pares d'Alumnes.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Duró, si ho he entès bé, no heu posat cap pregunta, a la Sra. Ministra, concretament.

El M.I. Sr. Simó Duró:

No he posat cap pregunta, perquè —ho he dit d'entrada— són dues vegades que se'ns aclareix la mateixa qüestió.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca, per allusions.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Només per allusió i molt breument.

En tot cas ratifico, i jo crec que sí, que es pot dir per unanimitat que la Comissió va demanar, i no solament ho va demanar, sinó que fins i tot ho ha reflectit en la pròpia Llei que es va aprovar darrerament a través

d'unes disposicions, la voluntat de ser informada periòdicament i de fer una valoració cada any de com evoluciona el sistema educatiu andorrà. Però insisteixo en el que he dit abans: això no treu que més enllà de nosaltres hi hagi una tasca de divulgació de tot allò que fem aquí i lloc millor que aquesta Cambra per fer aquesta divulgació segurament no trobarem, i és amb aquesta voluntat que hem fet les preguntes.

En tot cas, també dir que això justificaria les dues primeres preguntes. La tercera pregunta està al marge del que es va discutir en la Comissió i certament va sortir a l'última Comissió, però, com vostè sap, Sr. Duró, la persona que la va formular ja va dir d'entrada que la feia arran de la pregunta que havia vist que feia un altre grup parlamentari; per tant, de quelcom va servir fer la pregunta.

En darrera instància, certament s'ha informat els pares, i d'això ens en congratulem, i voldríem que es continués fent, però també he de dir que s'ha fet posteriorment a la presentació de les preguntes.

En tot cas, vostè, aquestes preguntes, com és evident i ja ha explicat el procediment el Sr. Síndic, les ha rebut avui, però també és evident per les respostes preparades que portava la Sra. Ministra que ja les havia rebut ella fa dies i, per tant, la informació als pares segons ens va informar en la seva compareixença la Sra. Ministra, la tenia aquell mateix dia o l'endemà o el dia abans, és igual, però en tot cas va ser posterior a la presentació de les preguntes.

I el conglomerat de l'Escola Andorrana no s'acaba amb els pares dels alumnes sinó que també hi ha els ensenyants, els quals crec que també tenen dret a tenir aquesta informació.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Mandicó.

La M.I. Sra. Rosa M. Mandicó:

Sí, només voldria aclarir que exactament la reunió amb els pares d'alumnes es va fer el dia 15 de juny de 1994. El dia abans de formular les preguntes.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la tercera pregunta: Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

"Després de la dimissió del director de l'Escola Andorrana el novembre passat, Maria Teresa Cairat,

professora de català i responsable dels professors de català de la formació andorrana era nomenada, segons es va dir en aquell moment, directora de l'Escola Andorrana fins a finals de l'any 1993, en acabar la legislatura.

Des d'aquella data fins al dia d'avui, la situació de la direcció de l'Escola Andorrana no ha estat clarificada per part del Govern ni tampoc consta que s'hagi publicat al Butlletí Oficial cap nomenament en aquest sentit.

En primer lloc hem de dir que aquest no és un fet aïllat ni exclusiu de l'Escola Andorrana, ja que dins la pròpia Administració central encara hi ha ministeris que no tenen un director nomenat.

Per altra banda, l'edecte intern per cobrir la plaça anteriorment ocupada per l'actual directora en funcions de l'Escola Andorrana ens ha fet intuir que la Sra. Cairat seria nomenada en breu, ja que tampoc no s'ha publicat cap edecte per cobrir la vacant produïda amb la dimissió de l'Ermengol Puig.

Ens preguntem quin criteri preveu utilitzar el Govern per nomenar el director general:

El nomenament del director hauria de ser assimilable al dels altres directors de l'Administració que cessen en les seves funcions en acabar la legislatura?

Si és així, es permet que el Govern que entra en iniciar-se una nova legislatura pugui escollir lliurement els seus directors, sobretot si aquests són nomenats per cooptació o, com vulgarment es diu, "a dit".

Si el nomenament es fa per concurs que permet a d'altres persones postular per al càrrec o bé es fa mitjançant la simple elecció d'entre el cos d'ensenyants —com es practica en altres llocs— s'assoleix una major garantia en la continuïtat en el càrrec.

Nova Democràcia creu que no és bo mantenir càrrecs tan importants i de tanta transcendència sota criteris de provisionalitat i menys encara quan hi ha tantes coses per fer i d'altres que tot just s'estan portant a terme ara, tal com ens ha manifestat avui aquí la Sra. Ministra d'Educació en la resposta a les preguntes anteriors. I, això, sense oblidar que cal desenvolupar la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà que ha estat recentment aprovada per aquesta Cambra.

En conseqüència Nova Democràcia la pregunta que formula al Govern és la següent:

Quant a la direcció de l'Escola Andorrana, el Govern compta mantenir la situació de provisionalitat del director en funcions o bé, mitjançant concurs o qualsevol

altre procediment, es cobrirà la vacant produïda amb la dimissió del Sr. Ermengol Puig i nomenarà un(a) director(a) titular de la plaça?

En aquest sentit, la publicació d'un edicte intern per cobrir la plaça anteriorment ocupada per l'actual director en funcions de l'Escola Andorrana prefigura ja alguna decisió?"

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Mandicó.

La M.I. Sra. Rosa M. Mandicó:

La direcció de l'Escola Andorrana és assumida per una persona nomenada provisionalment, però sense data de termini, pel Govern anterior des de la dimissió de l'antic director general de l'Escola Andorrana.

En el transcurs del mes de febrer de 1994, en assumir les responsabilitats del Ministeri d'Educació, Joven-tut i Esports, vaig voler deixar un temps prudencial per tal de valorar, tant per part de la persona interes-sada com de la meva part el treball efectuat durant el curs. El mes de maig de 1994 ambdues vam con-venir en una valoració satisfactòria del treball efec-tuat durant aquest curs.

En el moment que el Govern adjudiqui les places del personal d'educació pel curs 94/95 es farà públic també el nomenament del director general per l'Es-cola Andorrana.

El M.I. Sr. Síndic General:

No hi ha cap més intervenció?

S'aixeca la sessió.

(Són les 13h50)